

LEHTI LUONNONVARA-ALAN ASIAANTUNTIJOILLE 3/2025

LUONNON VARASSA

EDELLÄKÄVIJÄ MAAILMASSA

Digitaalinen metsäkaksonen ja
ilmastokestävä oppimisympäristö

KOULULAISTEN METSÄVIIKKO

Kutsutaan lapset
metsään oppimaan

MAA- JA METSÄTALOUSHUOLTO

Onnittelee agrologeja ja
metsäasiantuntijoita

KARHUT TYÖMAALLA

Miten parantaa
työturvallisuutta?

Uniikit jäsenedut St1 Way -äpillä!

Löydät jäsenkoodisi sähköisestä jäsenkirjeestäsi.
Ohjeet aktivointiin st1.fi/aktivoi

Meto ✱ Agrologit

X

AGROLOGIT 100 VUOTTA. Agroligien liiton uunituoreet kunniajäsenet: järjestöneuvos Esko Lappalainen, europarlamentaarikko Elsi Katainen ja MTK:n toiminnanjohtaja Jyrki Wallin.

4–7 Lyhyesti. Digikaksoiset. Immersiivisesti metsää oppimassa. Pääkirjoitus. Maa- ja metsätalousministeri Sari Essayahin tervehdys. Toiminnanjohtajan palsta.	17 Puheenjohtajan palsta.	Kaksoseen tehdyn ilmastokestävän oppimisympäristön kehittäjä on lehtori Janne Ruokonen.
8 Lapset metsään. Suomen Metsäyhdistyksen Anne Turunen koordinoi Pääkaupunkiseudun koululaisten metsäviikkoa. Kaikki kuutoset metsään -hanketta pilotoidaan.	18 Suurpedot. Karhukanta on kasvussa, ja samalla todennäköisyys karhun kohtaamiseen työmaalla.	Kaamosjuhla. Meto Jazz. Tiina Eklundista Euroopan metsäasiantuntijoiden varapuheenjohtaja. Metsäasiantuntijoiden historia osa 3. SMUL:n SM-kisat. Tilaisuuksia ja vuosikokouksia.
12 Huippuosaaminen. Suomi on maailman edelläkävijä digikaksosteknologiassa. Digitaaliseen metsä-	22–31 Meto. Meton sopimusalojen kokous. Tiia Mällisen opinnäytetyö. Uusi neuvottelupäällikkö Risto Mulari. Vuoden Metsäasiantuntija Jukka Mujunen.	32–43 Agroligit. Agroligien Liiton historia osa 3. Agroligien juhlavuosi huipentui Bottalla. Aluetapaaminen. Kymppien juhlaa Mustialassa. Mustialan kurssi 1966 kokoontui. Agroligien Liiton historiikki. Kirja-arvostelu. Agroligit tapasivat Kuortaneella. Kunnianosoitukset. Merkkipäiviä. Muistoa kunniottaen.

LUONNONVARASSA Metsämies – Skogsmanen v. 1909–1996, Metsätalous – Forestry v. 1997–2015, Agroligit-lehti 1939–2015
 tiina eklund@luva.fi • **Ilmoitukset:** Juha Jokelainen, puh. 040 830 2329, juha.jokelainen@luva.fi • **Päätoimittaja:** Tiina Eklund, puh. 040 76 101 75, tiina eklund@luva.fi • **Julkaisija:** LUVA – Luonnonvarat ry • **Ulkokoasu:** Reima Kangas, Taitengrafia Ky • **Painopaikka:** PunaMusta 2025 • Lehden paperi on sertifioitu PEFC-järjestelmän mukaisesti • **ISSN** 2343-2349 • **Aikakausmedia ry:n jäsen**
 Luonnon Varassa -lehti ei vastaa tilaamatta lähetettyjen kirjoitusten ja kuvien säilyttämisestä eikä palauttamisesta. Lehti ei vastaa ilmoittajille mahdollisesti aiheutuvaista vahingosta, jos ilmoitusta ei tuotannollisista tai muista syistä voida julkaista määrättyä päivänä. Lehden vastuu virheellisistä ilmoituksista rajoittuu ilmoituksen hintaan. Huomautukset pyydetään tekemään kirjallisesti 8 päivän kuluessa ilmoituksen julkaisemisesta. **Luonnon Varassa -lehden aineisto- ja ilmestymispäivät 2026:**
 Nro 1: aineisto 16.2. ilmestyminen 13.3. Nro 2: aineisto 4.5. ilmestyminen 29.5. Nro 3: aineisto 2.11. ilmestyminen 27.11.

Digikaksoset. Suomessa on jo olemassa digikaksosia kaupunginosista, sekä sovellusten kautta tieto siitä, minkä verran autoja kulkee missäkin risteyksessä ja miten liikennevalot vaihtuvat. Tulevaisuuden navigaattori ja itsestään ajavat autot ovat lähitulevaisuutta, ja Suomi maailman ensimmäisten joukossa kehittämässä tätä teknologiaa.

Envato Elements

Sedun 80 neliömetrin immersii-
vien tilan projisoi-
tua 360-kuvaa voi
liikuttaa sensori-
seinää kosketa-
malla.

Immersiivisesti metsää oppimassa

SEINÄJOEN koulutuskuntayhtymän (SEDU) Ähtärin toimipisteen uusi kampus on juuri valmistunut.

- Saimme monialaisen kampuksen, missä opiskellaan mm. tekniikkaa ja palvelualoja. Myös lukio muuttaa Ähtärin keskustasta tänne, kertoo kampuksen koulutusvastaava ja opinto-ohjaaja **Antti Virkkunen**.

Sedu on ollut pää- ja SeAMK osatoiteuttaja "KETKO - Kehittynyttä teknologiaa ja tulevaisuuden oppimisympäristöjä" - hankkeessa, jonka tavoitteena on investoida moderneihin oppimisympäristöihin, uuteen teknologiaan sekä mm. työelämäyhteistyön syventämiseen.

- Investointihankkeen pohjalta on hankittu mm. asiakaspalvelurobotti, potilas- ja metsäkonesimulaattoreita sekä immersii-tila.

Viimeinen tarkoittaa moniaistillista tilaa, johon voidaan yhdistää 360-asteen kuvaa, ääntä - ja jopa tuoksua.

- Tilassa voi rentoutua laittamalla sinne tunturimaisemaa ja tuulen huminaa, tai harjoitella hotellin vastaanotossa toimimista erilaisissa asiakaspalveluskenaarioissa. Tilan kuvaa voi liikuttaa sensoriseinää koskettamalla ja Thinglinkin kautta tuoda kosketustehtäviä seinälle.

VR-lasit voidaan yhdistää tilaan. Tällöin yksi tekee ja muut näkevät tilanteen

seiniltä. Tila voi toimia myös yritysten showroomina, ja tuoda ihmiset linjojen kautta käyttökoulutuksiin.

- Voimme tuoda tilaan metsän eri vuodenaikoina ja harjoitella puulajin tunnistusta lehdellisenä tai talvipuvussa. Samoin eri metsätyyppien kasvintunnistusta. Metsänhoitotoimenpiteistä meillä on jonkin verran materiaalia ja tulemme tekemään sitä lisää, sanoo Virkkunen.

*Thinglink: <https://www.thinglink.com/en>
KETKO-hanke: <https://sedu.fi/hanke/ketko-kehittynyttä-teknologiaa-ja-tulevaisuuden-oppimisympäristöjä/>*

Teksti: Tiina Eklund

Arlan ja BirdLifen yhteistyöhanke pääskyjen pesinnän edistämiseksi jatkuu maitotiloilla

HANKE, jolla tuetaan pääskyjen pesintää Arlan maitotiloilla, jatkuu myös tulevina vuosina tilallisten mahdollistamana. Vuonna 2025 haarapääskyjen onnistuneita pesintöjä kirjattiin yli 420 ja räystäspääskyjen yli 210.

Kaikki kolme Suomessa pesivää pääskylajia ovat uhanalaisia. Erityisesti maatalouden rakennemuutos, kuten pienten tilojen ja karjatalouden väheneminen, on vaikuttanut niiden kantoihin. Hankkeessa vanhoja pesäpaikkoja on kunnostettu ja uusia tekopesiä rakennettu pääskyille.

Maitotilat ovat pääskyille tärkeitä pesäpaikkoja. Karjan läheisyydessä pörrää paljon hyönteisiä, jotka ovat pääskyjen ensisijaista ravintoa. Maitotilat tarjoavat myös sopivia suojaisia pesäpaikkoja, kuten räystäitä. Lisäksi karjan liikkuminen muokkaa maaperää, mikä auttaa pääskyjä pesämateriaalien hankinnassa.

Envato Elements

Ligniiniillä tehoa viruksia ja bakteereja vastaan

JYVÄSKYLÄN yliopiston nanotiedekeskusten tutkimus on paljastanut, että kasvien rakenteelle tärkeällä ligniiniillä, joka on myös tärkeä puuteollisuuden sivutuote, on antimikrobista tehoa viruksia ja bakteereja vastaan. Näin ollen ligniini voi olla ympäristöystävällinen vaihtoehto synteettisille mikrobeja torjuville aineille esimerkiksi pinnoiteaineissa, pakkausmateriaaleissa tai pintojen desinfiointiaineissa.

Tutkimuksessa testattiin ja todettiin vesipohjaisten ligniiniäytteidien tehon olevan vahva vaipattomia enteroviruksia vastaan ja aktiivisuuden hyvä vaipallisia koronaviruksia vastaan. Lisäksi ligniiniellä oli antibakteerisia vaikutuksia mm. *Staphylococcus aureus* ja *Escherichia coli* -bakteeriin.

Elämää maasta ja metsistä

OLEN saanut ylpeänä seurata kahden iäkkään järjestöme juhlavuotta. Agrologien Liiton 100-vuotisjuhla pidettiin Helsingissä 7. marraskuuta, missä julkaistiin liiton historiikki. METO – Metsäalan Asiantuntijat juhli työn merkeissä pitkää taivaltaan. Juhlavuotta muistettiin METO 130 vuotta -esityksellä sopimusalojen kokouksessa Seinäjoella.

Kummankin järjestön juhlassa puhui maa- ja metsätalousministeri **Sari Essayah**. Tässä lehdessä hän tervehtii juhluvuoden kunniaksi Teitä, hyvät agrologit ja metsäasiantuntijat.

Nyt nämä kaksi järjestöä kulkevat jo toista vuosisataansa. Moni yhdistys on syntynyt ja kuollut tänä aikana. Mikä on siis pitkän iän salaisuus?

Historiaan tutustumalla voi lähteä aikamatkalle. Tavata nuo päättäväiset ja rohkeat edeltäjämme, jotka sinnikkäästi vaikeuksia voittaen nostivat nämä pienet järjestöt nykyisiksi valtakunnallisiksi vaikuttajiksi, sekä jäsenten ja oman alan etujen valvojiksi.

Ihailen luin siitä, miten metsäasiantuntijoiden puheenjohtaja **Elias Koljonen** puhui aina hyvän metsänhoidon puolesta aikana,

Huolenpito, välittäminen ja yhdessä viihtyminen ovat arvoja, jotka kestävät ajassa.

jolloin metsät oli harsinta- ja kotitarvehakkuilla tuhottu Suomessa. Hän näki mitä hyvää metsillä voidaan saada aikaiseksi. Nyt metsiemme kasvu on yli kaksinkertainen ja puustomme tilavuus lähes kaksinkertaistunut. Hyvinvointi Suomessa rakennettiin metsillä - ja Suomen viennistä edelleen lähes viidennes on metsäteollisuuden tuotteita, mihin ei ole laskettu mukaan puuta sisältäviä elintarvikkeita, lääkkeitä tai vaikkapa metsäkoneita.

Edeltäjillämme oli suunta – visio, jota kohden he kulkivat päättäväisesti. Se tavoite oli palvella parhaalla tavalla omia kollegoita, tavoitella heille parempaa huolmista, pitää huolta yhteisestä osaamisesta ja ennen kaikkea vaikuttaa siihen, että alamme menestyy jatkossa. Huolenpito, välittäminen ja yhdessä viihtyminen ovat arvoja, jotka kestävät ajassa. Tämä huolenpito koskee myös maata ja metsiä, joita luonnonvara-alan ammattilaiset ovat varjelleet, hoitaneet ja niistä eläneet yli 100 vuoden ajan. Ja tällä työllään jakaneet hyvinvointia kaikille suomalaisille.

Lämpimät onnittelut Teille hyvät luonnonvara-alan asiantuntijat!

Tiina Eklund, päätoimittaja
tiina eklund@luva.fi, p. 040 76 101 75

Aleksanteri Sumiloff

Osaajat ovat menestyksen

Olen saanut tänä syksynä olla onnittelemassa sekä satavuotiasta Agrologien Liittoa että 130-vuotisjuhlavuottaan viettävää METO – Metsäalan Asiantuntijat ry:tä, sanoo maa- ja metsätalousministeri Sari Essayah.

Maa- ja metsätalousministeri Sari Essayah puhuu agrologien ja metolaisten merkityksestä Suomelle.

AGROLOGIT olivat keskeisessä roolissa, kun nuorena maassa rakennettiin omavaraisuutta, kehitettiin viljelymenetelmiä ja luotiin pohjaa ruokaturvalle. Tutkinto antaa vahvan pohjan moniosaamiseen: kyvyn yhdistää käytännön ja teorian, luonnon ja teknologian, talouden ja kestävän kehityksen.

Samoin metolaiset ovat paljon vartiaina. Luonnonvara-ammattilaisten työ ratkaisee sen, että metsäteollisuudella on käytettävissään nyt ja tulevaisuudessa jalostettavaa puuta ja että metsämme tarjoavat koko kansalle monipuolisia ekosysteemipalveluja ja luonnon monimuotoisuus vahvistuu.

Tulevaisuuteen uskotaan

On välttämätöntä, että maatalous on houkutteleva ja kannattava elinkeino uusille

sukupolville tilojen määrän vähetessäkin. Tavoitteen saavuttaminen ei ole mahdollista. Nuorten viljelijöiden aloitusavustuksia myönnettiin viime vuonna ennakoitua enemmän, lähes 300 uudelle yrittäjälle. Tänä vuonna tuen saajia on todennäköisesti jo 350.

Politiikkatoimet sekä julkisen keskustelun sävy ovat palauttaneet yrittäjien uskoa maanviljelyksen tulevaisuuteen. On ollut hienoa saada palautetta, että viljelijät kokevat ilmapiirin muuttuneen. Tulevaisuususkoa luo, ettei ruokaa tuotavasta maataloudesta ole leikattu, vaikka valtiontalouden tilanne on vaikea.

Luonnonvarakeskuksen mukaan yrittäjätulon ennakkoidaan parantuvan erityisesti nauta- ja maitotiloilla. On kuitenkin kestävämpiä, että tuottajahintamme laa- haavat Euroopan hännillä. Koko ketjun tulisi herätä huomaamaan, että ulkomai-

set lehmänostajat ja tyhjtä jauhelihahyllyt kertovat markkinatalouden toimimattomuudesta.

Kansallinen ruokastrategia julkaistaan joulukuussa, ja maaseutupoliittinen selonteko annetaan keväällä. Ruokavien- nin kuuden prosentin kasvu on lupaava. Suomen tavoitteita on saatu komission papereihin, ja jatkamme työtä monivuotisen rahoituskehityksen ja tulevan CAP-kauden osalta.

Kestävä metsätalous perustuu osaamiseen

Metsien avulla olemme rakentaneet taloudellemme kestävä perustaa. Meton jäsenistöllä on ollut tässä tärkeä rooli. Tänä metsiltä ja metsäammattilailta odotetaan ratkaisuja mm. huoltovarmuutta, ilmastomuutosta, luontokatoa ja ihmisten terveyttä koskeviin globaa-

perusta

leihin haasteisiin. Metsät ovat myös koko kansan virkistyspaikkoja.

Luonnonvarojen hoitoon ja käyttöön liittyy jännitteitä kaikkialla maailmassa, eikä tätä tarvitse yrittää kieltää. Isossa kuvassa EU on yhä keskeisempi poliitti-

”On välttämätöntä, että maatalous on houkutteleva ja kannattava elinkeino uusille sukupolville tilojen määrän vähetessäkin.”

”Metsien avulla olemme rakentaneet taloudellemme kestävä perustaa. Meton jäsenistöllä on ollut tässä tärkeä rooli.”

nen toimintaympäristö metsätaloudelle, vaikka EU:lla ei yhteistä metsäpolitiikkaa olekaan.

Metsätoimialojen erityispiirteensä on vahva kotimaisuus: arvoketjusta erittäin iso osa on kotimaisissa käsissä ja omistuksessa. Samoin arvonnäkökulmasta huomattava osa jää kotimaahan. Kansallisen biotalousstrategian tavoite arvonnäkökulmasta kasvatamisesta on keskeinen. Metsäbiotalouden tiedepaneelin mukaan arvonnäkökulmasta merkittävä nostaminen on mahdollista nykyisillä hakkuumäärillä. Tavoite TKI-panostusten kasvattamisesta tukee tätä.

Muuttuva toimintaympäristö haastaa luonnonvara-alan ammattilaista uudistumaan. Metsänhoitotapoja kehitetään jatkuvasti, koneellistuminen etenee ja tuotekehitystä tehdään valtavasti. Ilmastonmuutos näkyy metsissä kasvavina tuhoriskeinä.

Työvoimapula haastaa myös metsäalaa tulevaisuudessa. Ilman työvoimaa metsässä ei ole myöskään puunjalostusteollisuutta.

Lämpimät onnittelut molemmille juhlijoille toimijoille!

Luottavaisena tulevaan

AGRLOGIEN Liiton juhluvuosi huipentui 7.11. Bottalla, jolloin liiton kunniajäseneksi kutsuttiin europarlamentaarikko **Elsi Katainen**, järjestöneuvos **Esko Lappalainen**, maanviljelysneuvos **Antero Luomajärvi** ja toiminnanjohtaja **Jyrki Wallin**.

Juhluvuosi kokosi agrologeja yhteen niin liiton kuin jäsenyhdistystenkin tapahtumissa. Pelkästään liiton järjestämiin tilaisuuksiin osallistui lähes 480 henkilöä. Eikä se määrä, vaan se ilo ja ylpeys tästä koulukunnasta, agrologiveljeydestä ja -sisaruuudesta sekä juurista maahan. Toivon, että juhluvuosi on osaltaan vahvistanut agrologikoulukunnan yhteisöllisyyttä.

Syytä juhlaan on ollut myös Pohjois-Karjalan ja Kymenlaakson Agrologeilla, jotka täyttivät tänä vuonna 90 vuotta. Lisäksi kahdeksankymppisiä viettävät Kanta- ja Lounais-Hämeen Agrologit. Agrologien Liitto onnittelee!

Vuosi alkaa olla lopuillaan. Paljon ehdittiin tehdä paljon, mutta paljon jäi myös tekemättä. Työkaluja ja toimintamalleja saatiin varastoon tulevillekin vuosille. Yksin tätä vuotta ei kuitenkaan ole tehty. Idearikkaat ja asialleen omistautuneet juhluvuoden työryhmäläiset pj **Leea Sangi**, **Leena Jokinen**, **Teemu Laitakoski**, **Esko Lappalainen**, **Liisa Leinamo**, **Päivi Mero-nen** ja **Milla Pohjola** ansaitsevat isot kiitokset. Liiton historia on myös nyt yksissä kansissa koko sadan vuoden

**Ilo ja ylpeys tästä koulukunnasta, agrologiveljeydestä ja -sisaruu-
desta sekä juurista maahan.**

ajalta. Kiitokset historiikin kirjoittajille **Esko Lappalaiselle** ja **Riitta Mäkiselle** sekä taustatiimistä **Päivi Meroselle** ja **Katja Rajaojalle**. Kiitos myös kaikille teille, jotka olette eri tavoin avustaneet juhluvuoden ja historiikin tekemisessä.

Me emme tiedä, mitä 100 vuoden päästä tapahtuu. Mutta me tiedämme, että tämä koulukunta jatkaa työtä suomalaisen ruoan ja maaseudun elinvoimaisuuden eteen kädet savessa, yritteliäänsä, mutta pää pystyssä itseemme ja koulukuntaamme luottaen. Me tiedämme, että tämä koulukunta pitää huolta toisistaan, kotimaisesta ruokaturvasta ja auttaa yhteiskuntaa omalla panoksellaan. Sadankin vuoden päästä.

Kunnioitetaan 100 vuoden taivalta, iloitaan tästä päivästä ja katsotaan luottavaisena ja avarakatseisena tulevaan.

Olkaamme ylpeitä koulukunnastamme. Onnea agrologit!

Anne Iaitinen
Agrologien Liiton toiminnanjohtaja

KIINNOSTAVAA. Motorasti on yksi suosituimmista metsäviikolla. Alussa yrittäjä Jouni Mikkonen kaataa motolla puun. "Onko tää sun oma? Miten sulla on niin paljon rahaa?", kysyivät lapset. Vastaus oli, että "työtä teemmällä", "olen yrittäjä" ja "riippuu minkälaisia keikkoja saa".

Kutsutaan lapset metsään oppimaan

Suomessa on lapsia, jotka eivät ole koskaan käyneet metsässä tai istuneet nuotiolla. Metsäalan toimijat ovat jo vuosikymmenten ajan vieneet koululaisia metsään oppimaan, ja tätä toimintaa on tarkoitus tehostaa "Kaikki kuutoset metsään" -hankkeessa.

Teksti: Tiina Eklund, kuvat: Suomen Metsäyhdistys / Vilma Issakainen

S

YYSKUUN ensimmäisellä viikolla järjestetään vuosittain Pääkaupunkiseudun koululaisten metsäviikko. Tämä nelipäiväinen tapahtuma vuorottelee Espoon, Helsingin ja Vantaan välillä, ja silloin vuorossa olevan kaupungin 5.-6.-luokkalaisista lähes 1000 pääsee metsään oppimaan.

Tänä vuonna, syyskuun ensimmäisellä viikolla, metsäviikko järjestettiin 24. kertaa, nyt Espoon kaupungin metsässä Juvanmalmilla. Metsään saapui Espoon ja Kauniaisten 5.-6.-luokkalaisia.

Koululaisten metsäviikosta vastaa nuorisoviestinnän asiantuntija Anne Turunen Suomen Metsäyhdistyksestä.

– Metsäviikkoa järjestämässä on noin 20 pääkaupunkiseudulla toimivaa metsä- ja ympäristöalan organisaatiota. Järjestäjät ovat usein samoja henkilöitä vuodesta toiseen, kertoo **Anne Turunen**.

– Mukaan metsäviikolle mahtuu noin 30 suomenkielistä ja kymmenen ruotsinkielistä luokkaa. Tiistaista tors-

taihin metsässä on suomenkielisiä ja perjantaina ruotsinkielisiä luokkia.

Toiminnalliset rastit suosituimpia

Kun koululuokka saapui bussilla Juvanmalmille, sai se oppaaksi kaksi luonto-ohjaajaopiskelijaa. He huolehtivat, että luokka pysyi metsäreitillä ja minuuttiaikataulussa.

– Ohjelma on tarkkaan suunniteltu ja aikataulutettu. Jokainen luokka kulkee saman polun, jonka varrella lapset näkevät metsän kehitysvaiheet, istuttavat taimia, tapaavat raivaussahalla työskentelevän metsurin ja hakkuukoneenkuljettajan, joka kaataa puun jokaisen ryhmän nähdessä, kertoo Turunen.

– Koululaiset pääsevät myös arvioimaan metsän monimuotoisuutta ja oppivat puusta valmistetuista tuotteista. Viimeisenä on ruotiorasti, missä syödään koululta tuodut eväät ja paistetaan makkaraa.

Kukin luokka haetaan koululta ja tuodaan maastoon bussilla. Aamupäivän ajan aina noin 25 minuutin välein uusi luokka lähtee opastetulle rastireitille.

KOULULAISTEN METSÄVIIKKO

– Koululaisten suosikkeja metsäviikolla ovat toiminnalliset rastit, kuten taimien istutus pottiputkella, moton puunkaatonäytös ja nuotiorasti. Lapset kysyvätkin usein ”Saako koskea? Saanko minä tehdä?”

– Metsäviikolla on mukana 30 ammatilaista rastinvetäjää sekä luokkien oppaina luonto-opas- ja ympäristöhoitajaopiskelijoita Stadin ammattiopistosta ja eläintenhoitajaopiskelijoita Hyria ammattikoulusta, 20 kummastakin. Ja perjantaina on oppaina noin kymmenen Yrkeshögskolan Novian metsätalousinsinööriopiskelijaa.

– Koululaisten mielestä parhaita ovat rastit, missä tehdään ja toimitaan. Toivomme, että rastinvetäjät esittelisivät asiansa niin, että lapset saisivat oppia asioita tekemällä, sanoo Turunen.

Osa opetussuunnitelmaa

Vaikka metsäviikko on järjestäjien ja koululaisten minuuttiaikatauluineen kuin laaja palapeli - on se todellisuudessa vieläkin enemmän.

– Metsäviikon teemana on ”Talousmetsän kierto”. Kaikki rasteilla läpikäytävä kuuluu 3.-6.-luokkien opetussuunnitelmaan, kuten luonnonvarojen kestävä käyttö, luonnon monimuotoisuus, metsän hyötykäyttö, ilmastonmuutos ja jokaisenoikeudet, kertoo Turunen.

Tiina Eklund

Koululaisten metsäviikosta vastaa Suomen Metsäyhdistyksen nuorisoviestinnän asiantuntija Anne Turunen.

– Metsäviikko tulee siis ajankohtaan, jolloin koulussa muutoinkin opitaan metsäasioita. On opettajalle kätevää käydä kaikki nämä asiat metsässä napakassa ajassa lävitse. Hän voi koulussa vuoden mittaan palata metsäretkeen ja kysyä oppilailta, muistavatko he mitä siellä opittiin.

Koululaisille tehdään kysely ennen ja jälkeen metsäviikon, millä seurataan rasteilla oppimista.

– Myös opettajille tehdään kysely. Vastausten mukaan he kokevat hyvin tärkeäksi sen, että lapsia ja nuoria opetetaan menemään metsään ja viedään tällaisille retkille. Heidän mukaansa moni vanhempi ei ehdi lähteä lasten kanssa metsään, tai sitten asutaan paikassa, missä ei voi saada näitä kokemuksia.

Vastauksissa on käynyt ilmi, että pääkaupunkiseudulla on paljon lapsia, jotka eivät ole koskaan käyneet metsässä.

– Ja on 6-luokkalaisia, jotka eivät ole koskaan olleet nuotiolla, eivätkä tiedä mitä makkaratikulla tehdään. On tärkeää, että lapset saavat näitä kokemuksia.

– Yhteistyökumppaneidemme kokemus on varmaanakin sama, koska he ovat vuosien myötä edelleen mukana kanssamme järjestämässä tätä tapahtumaa. Ja Suomen Metsäsäätiö on alusta saakka toiminut metsäviikon päärahoittajana, kertoo Turunen.

Pääkaupunkiseudun koululaisten metsäviikko: <https://smy.fi/opeta-opi/tapahtumat/koululaisten-metsaviikko/>. ♦

Kaikki kuutoset metsään -hanke

SUOMEN Metsäyhdistyksellä on myös toimintaa nimeltään ”Metsäkoulu Käpy / Skogsskolan Kotten”, missä luokalle järjestetään metsäopitunteja Ruotsinkylän tutkimusmetsissä tai koulun lähimetsissä. Lisäksi yhdistys järjestää metsäretkiä UPM:n tehdaspaikkakunnilla.

Uusinta uutta on syksyllä kuudella paikkakunnalla pilotoitu ”Kaikki kuutoset metsään -hanke”, missä järjestettiin kaikkiaan kymmenen metsäpäivää ”Hyvien metsätyyppien” toimesta.

– Ensimmäinen pilotti oli Vihdin Tervalamella 1.–2. syyskuuta Diakonissasäätiön omistamassa metsässä. Järjestäjänä oli Luoman kyläyhdistys ry Kirkkonummelta, kertoo nuorisoviestinnän johtaja **Jaska Salonen** Suomen Metsäyhdistyksestä.

Kevään aikana hankkeessa laadittiin materiaalit.

– Sisältönä tapahtumissa on ”talousmetsän kierto”, johon kuuluu seitsemän erilaista rastia, joista järjestäjä valitsee neljä. ”Hyvä metsätyyppi” tai järjestävä taustayhdistys saa päättää minkälaisen metsäpäivän se järjestää, kertoo Salonen.

Rastit koskevat mm. metsänhoitoa, metsien virkistyskäyttöä, fotosynteesiä ja puista valmistettavia tuotteita.

– Kaikille tapahtumille yhteinen rasti on nuotio tai grilli, eli päivä rakentuu neljästä rastista ja eväistä. Hyvät metsätyyppit kontaktoivat koulut, varmistavat päivät opettajien kanssa ja suunnittelevat sen kulun. Piloteissa tavoitteena oli saada kahdeksan luokkaa päivässä metsään.

Pilotin muut yhteistyökumppanit olivat 4H-liitto Tampereella, Evon metsäoppilaitos Hämeenlinnassa, Maaseutuammattiin ry Kontiolahdella ja Iisalmessa, sekä Finlands svenska 4H Loviisassa.

– Hankkeessa selvitetään, voidaanko

metsäpäiviä järjestää koordinoitusti siten, että erilaiset toimijat tekevät niitä. Metsäyhdistys ei pysty toimimaan koko Suomessa. Jos kaikki 6-luokkalaiset eli 60.000 lasta viedään metsään, tarkoittaisi se noin 300 metsäpäivää noin 107 paikkakunnalla.

– Nyt selvitetään, miten tekijöitä löydetään. On tarpeen muodostaa materiaalit sellaisiksi, että lyhyellä perehdytyksellä ja opastuksella metsäpäivän rastit saadaan sujumaan, ja ne vastaavat opetussuunnitelman mukaisia sisältöjä.

Lokakuun viimeisen pilotin jälkeen on aloitettu materiaalien kokoaminen ja rahoituskierros.

– Etsimme rahoitusta niin, että saisimme luotua skaalatun konseptin, jossa kaikki Suomen kuutoset pääsisivät metsään. Tavoitteena on kolmen vuoden jakokohan. Tässä onnistuminen vaatisi noin 2 miljoonaa, sanoo Salonen.

Kaikki kuutoset metsään -hanke:
<https://smy.fi/opeta-opi/kaikki-kuutoset-metsaan/>

Metsän digitaalista kaksosta rakentamassa

Kun suomalainen metsäalan ammatillinen osaaminen yhdistetään viimeisimpään teknologiaan, on seurauksena huippuosaamista koko maailman mittakaavassa.

Teksti ja kuvat: Tiina Eklund

YLÖJÄRVELLÄ metsien keskellä ja Yläisjärven rannalla sijaitsee Tampereen seudun ammattiopiston eli Tredun Kurun kampus, jossa on annettu metsäopetusta vuodesta 1938 alkaen. Kampuksella luonnonrauha yhdistyy viimeisimpään teknologiaan. Ammatillinen opettaja, puunkorjuun lehtori **Janne Ruokonen** (39) esittelee Ponssen uusinta simulaattoria, joka kätkee sisäänsä jotain täysin uutta maailmassa.

– Tämä on digitaalinen kaksonen, joka on rakennettu suomalaisesta metsästä Ponssen simulaattoriympäristön sisään. Keväällä tästä tuli uusi versio, 3D-malli, joka pyörii aika hienosti, sanoo Ruokonen vaatimattomasti.

Digitaalinen kaksonen tarkoittaa simulaatioympäristössä olevaa metsää, joka on yksi yhteen luonnonmetsän kanssa. Jokaisen puun laji, koko ja sijainti on täsmälleen sama metsässä ja simulaattorissa.

Käytännön osaaminen lisättyyn todellisuuteen

– Olen alusta asti ollut simulaattoreiden kanssa tekemisissä, näitä on ollut mukava kehittää, Ruokonen sanoo.

Hän on videoinut ja editoinut YouTube-kanalalleen puunkorjuun opetusvideoita lähes 10

vuoden ajan. Kanavalla on mm metsäkoneen hytistä tai kourasta käsin videoitua hakkuu- ja ajokonetöytä, Woodforce-sovelluksen käyttöä ja metsäkonesimulaattorilla työskentelyä.

Alun perin Ruokonen opiskeli metsäkoneenkuljettajaksi Tuomariemellä. Hän valmistui metsätalousinsinööriksi (AMK) 2010 ja edelleen metsätalousinsinööriksi (YAMK) 2016. Kurussa hän aloitti metsäopettajana 2011, ja valmistui ammatillisten aineiden opettajaksi 2013.

– Ajan metsäkonetta edelleen. Keväällä tuli 20 vuotta täyteen työskentelyä Jyväskylä & Pojat Oy:llä, enkä ole vielä osannut sieltä lähteä, Ruokonen naurahtaa.

– Mutta samalla pysyy niin sanotusti tuntuma alaan. Sekä tähän uusimpaan teknologiaan, kun ajatellaan, mitä kaikkea viimeisen viiden vuoden aikana on tapahtunut.

Hän on ollut alusta asti mukana rakentamassa digitaalista metsäkaksosta. EU:n rahoitteen ja Helsingin yliopiston vetämän Luomuhakkuu.fi -hankkeen kumppaneina ovat Tredun lisäksi mm. Arbonaut ja Ponsse. Hankkeen tavoitteena on kehittää puunkorjuuta luonnon omat erityispiirteet huomioivaksi niin, että päätöksenteko puuvalinnasta tehdään mikrokuviotasolla.

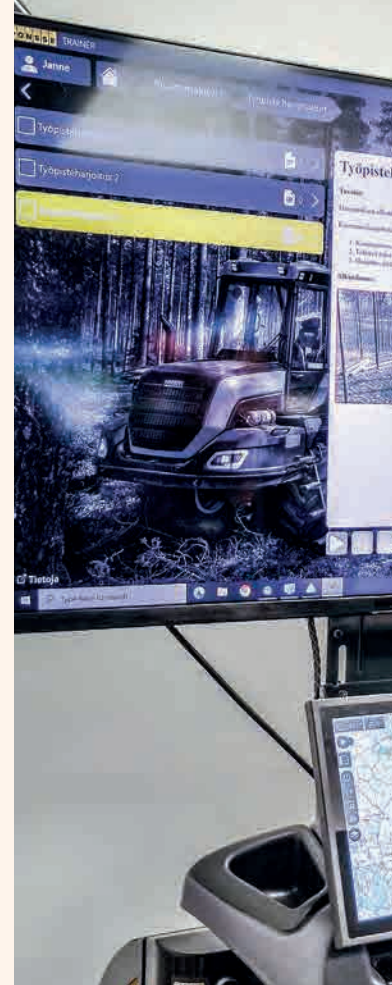
– Olimme viime vuonna Itävallassa Wienissä Awe 24-messuilla, yhdellä maailman lisätyn todellisuuden suurimmista messuista, esittelemässä

UUTTA MAAILMASSA. Tämä Pons-
sen simulaattori kätkee sisäänsä
kolmiulotteisen digitaalisen metsä-
kaksosen kuudesta 50 hehtaarin
metsäalasta, sekä ilmastokestävän
oppimisympäristön, jossa ope-
tellaan tekemään puunkorjuuta
luonnon erityispiirteet huomioiden,
mikrokuviotasolla.

KEHITTÄJÄ. Lehtori Janne Ruukonen on ollut alusta asti mukana rakentamassa digitaalista metsäkaksosta. Hän on yhdistänyt ammattiosaamisen huipputeknologiaan ja luonut ilmastokestävän oppimisympäristön simulaattorin digitaaliseen metsäkaksoseseen.

miten teimme digitaalisen kaksosen, ja miten siitä edelleen luotiin ilmastokestävä oppimisympäristö, kertoo Ruukonen.

Digikaksosta laserkeilaamassa

Digitaalisen metsäkaksosen rakentaminen aloitettiin lentämällä metsäalueet CareliaForest Consulting Oy:n siivellisellä dronella.

- Laserkeilasimme kuusi erilaista 50 hehtaarin metsikkökuviota Suomenselän alueelta. Kohteista valtaosa oli 200 metriä merenpinnasta, muutama kohde 120 metrissä. Haimme tällä vaihtelua siihen, miten ilmastomuutos tulee muuttamaan näitä vaihtumisasiäalueen metsiköitä.

Kun 100 metrissä merenpinnasta sade tulee vetenä, muuttuu se 200 metrin vaihtumisvyöhykkeessä märeksi rännäksi tarttuen puiden latvoihin ja aiheuttaen erilaisia metsätuhoja.

- Kuru on sikäli harvinaista aluetta, että olemme täällä 200 metrin korkeudella merenpinnasta. Täältä Suomenselkä jatkuu Ähtäriin ja Soiniin. Soinin Korkeaperältä kuvattiin korkeimmat 220 metrin korkeudella olevat kohteet, missä lumituhot ovat hyvin yleisiä. Alin kuvattu paikka oli Parkanon ja Ikaalisten rajalla.

- Metsiköt keilattiin 80-100 pulssia

neliötä kohden, eli saimme hyvin tarkan datan. Julkinen data, mitä saadaan valtakunnan lennoista, on 5-20 pulssia neliölle.

Supertietokone avuksi

Samat kuusi metsikköä lennettiin myös vääräväri- (fotogrammed camera) ja normaalikameralla (multispectral camera).

- GPS-häirintä oli kesällä 2024 niin voimakasta, että jouduimme lentämään yhden kohteen kolmeen kertaan. Keilausmateriaali oli täysin käyttökelvotonta, kuvien heitto monta metriä, eikä vain yhteen suuntaan, vaan aivan sekaisin.

- Lopulta saimme metsiköt kuvatua kolmella erilaisella kameralla, joista saimme kolme erilaista karttatasoa. Väärävärikuvasta erotimme eri puulajit ja normaalikamerasta saimme talteen mm. lehtivihreän määrän. Laserkeilauksen pistepilvi loi 3D-mallin sekä puista että maaperästä, eli "puumallin" ja "maamallin".

Lennoilta saatiin talteen kuvien tarkka GPS-sijainti, jolla korjattiin karttatasojen asema.

- Supertietokoneella nämä kolme kuvaa tuotiin päällekkäin ja yhdistettiin. Se loi meille puulajikuvan, missä puulajit saatiin eri väreillä kohdalleen kartalle.

Data ohjelmointikielelle

Saatu data muutettiin yleiselle ohjelmointikielelle XML-formaattiin, missä asiat määritellään tietyn standardin mukaan, ja jota simulaattori osaa lukea.

- Kun meillä oli data XML-formaatissa erikseen puustosta ja maaperän topografiasta, niin Ponssin simulaattorivalmistaja Creanex Tampereella, nykyinen Gofore, yhdisti nämä kaksi dataa. He rakensivat puustotietojen perusteella puumallin simulaatioon.

Digikaksosen ei ole aivan tarkka kopio metsästä.

- Ihan jokaista oksaa ja neulasta ei ole digikaksosessa, sillä se vaatisi niin paljon muistia ja tehoa koneelta. Mutta puut ovat juuri oikean kokoisia läpimitaltaan, pituudeltaan, puulajiltaan ja asemointipaikaltaan. Se todella tuntuu digikaksoselta.

Tietomäärä, jolla 50 hehtaarin digikaksosmetsikköä pyöritetään simulaattorissa, on valtava ja vaatii toimiakseen uusinta teknologiaa. Esimerkiksi simulaattorin näytönohjain on markkinoiden tehokkaimpia, 4000-sarjaa.

- Olen ollut tässä projektissa alusta asti mukana, ensin keilauksia katso-massa, ja sitten Creanexilla mukana tekemässä simulaatioita, mutta lähinnä

Lehtori Ruokonen esittelemässä raivaussahasimulaattorin toimintaa.

laadunvarmistajana, että ne näyttävät oikeanlaisilta. Huomasin, kun malleista puuttui puita, jolloin keilattiin ja laskettiin uudelleen.

Kun simulaatio oli valmis, alkoi Ruokosen varsinainen työ.

– Aloin rakentaa ilmastokestävää oppimisympäristöä Ponssen simulaattoriin. Määritin siihen pedagogiset tavoitteet ja pisteytin sen niin, että ohjelma tarkistaa automaattisesti, miten kukakin työskentelee.

Kolme oppimisympäristöä

– Tein kolme erilaista ilmastokestävää oppimisympäristöä, jotka ovat reunametsien ja eroosioherkän rinteiden käsittely sekä peitteinen metsänkasvatus.

Hankkeessa huomattiin, miten aurion valon suunta ja erityisesti iltapäiväaurion paahteisuus vaikuttaa reunametsiin.

– Meillä oli maanpinnalla laserkeilain, jolla huomasimme, miten puut elävät päivän mittaan. Ne juovat yöllä itsensä täyteen vettä, jolloin oksat laskeutuvat alas. Päivällä ne haihduttavat, jolloin oksa kevenee ja nousee ylös.

Oksien heilunnasta päästiin aurion valoon, ja myös digikaksosen taivaalle

luotiin aurinko.

– Ilmastokestävässä metsätaloudessa jätetään varjostavaa puustoa sinne, mihin aurinko iltapäivästä paahtaa kuumimmin. Jos jätämme kuusen, se saa valoshokin ja kuivuu pystyyn.

LIDAR

tulee sanoista Light Detection and Ranging, on tekniikka, joka käyttää laservaloa etäisyyksien mittaamiseen ja korkearesoluutioisten karttojen luomiseen. LIDAR-tutkajärjestelmät lähettävät laserpulsseja kohti kohdetta ja mittaavat sitten ajan, joka kuluu valon palautumiseen, mikä mahdollistaa tarkan etäisyyden ja korkeuden laskemisen. Tätä tekniikkaa käytetään yleisesti autonomisissa ajoneuvoissa, topografisessa kartoituksessa, metsätaloudessa ja kaupunkisuunnittelussa. LIDAR-tutkan kyky tuottaa tarkkoja ja yksityiskohtaisia 3D-kuvia tekee siitä tärkeän työkalun eri toimialoilla tehokkuuden ja päätöksentekoprosessien parantamiseksi.

Lisätietoja Luomuhakkuu.fi-hankkeesta ja oppimisympäristöistä:
<https://luomuhakkuu.fi/luomuhakkuutehtavaosiot-syventavat-koneenkuljettajiksi-opiskelevien-ymmarrystä-metsaekologiasta/>

Näin kehitettiin etelä-, lounais- ja länsisuunnan metsänreunojen käsittelymalli, missä kuusia poistetaan systemaattisesti, ja valoa kestäviä lehtipuita sekä mäntyjä jätetään metsän reunaan.

– Jos metsikkö on tilanrajalla, kannattaa sitä valmistaa tulevaan muutokseen jo ennen naapurin tekemään aukkoa.

Hankkeessa opittiin uutta myös maanalaisesta metsästä.

– Huomasimme, että lehtivihreän määrä korreloi korkealla olevaan pohjaveteen. Kun tekoälyllä analysoimme tätä tietoa, löysimme mm. maanalaisen puron, sekä havaitsimme korrelaation korjuukelpoisuuskartan kanssa.

Korkean veden alueilla kuusi ja lehtipuut viihtyvät paremmin, kuin mänty, jonka paalujuuri ei halua mennä veden alle. Sekametsän juuret kulkevat eri kerroksissa siten maaperän paremmin kiinni, jolloin puut pysyvät tiukemmin pystyssä.

– Hakkuut tehdään juuristo huomioon. Emme halua vahingoittaa reunametsän juuria, joten ajoura saa olla normaalia leveämpi, 4,5–5 metriä. Latvuksia harventamalla annamme juurille kasvutilaa.

Eroosioherkän rinteiden käsittelyssä pyritään estämään ”saderännien” synty-

E-PERUSTEET. Simulaattoriin on syötetty ammatillisen tutkinnon perusteet ja oppimisympäristöön on rakennettu täysin automaattinen palaute oppilaalle. Ruokosen mukaan myös opettajan henkilökohtaista palautetta tarvitaan vielä.

minen tekemällä ajoura mahdollisuuksien mukaan välillä viistosti rinteeseen nähden.

– Ja kun harjoitellaan peitteistä metsänsäätelyä, ei puita voi kaataa sivulle, vaan suunnitellulle, tulevalle ajouralle vahinkojen välttämiseksi.

Uskomaton lähitulevaisuus

Maailmalla uusinta metsäteknologiaa edustavat mm. japanilaisten kiipeävä moottorisaha ja ruotsalaisilla on kokeilukäytössä drone, joka harventaa metsää ilmasta käsin. Miten Suomessa?

– Hankkeessamme Helsingin yliopiston tutkijat kehittivät keinoon datamme pohjalta ”kouluttaa” valtakunnallista keilausdataa ja nelinkertaistamaan sen. Eli 20 pulssia neliöltä oleva valtakunnallinen data voitaisiin nelinkertaistaa 80 pulssiin neliölle. Tämä periaatteessa mahdollistaa digitaalisen kaksosen luomisen kaikilta, sanoo Ruokonen.

Tekoälyllä tehtävää ajourien reittiopintoa on nykyisin hyvin saatavilla, mutta hanke tuo tähänkin enemmän.

– Pystymme monistamaan luomamme pohjavedenkorkeuskartan ja AI:lla piirtää siihen maanalaisen veden huomioivan ajouralinjaston. Tulevaisuudessa voimme

tuoda jopa maa-aineksen hienojakoisuuden kuljettajalle näkyviin.

Myös puunkorjuun automatisaatio on askeleen lähempänä.

– Ponssin Opti 5G-mittalaitteessa on sisäänrakennettu karttaohjelma, jonne voidaan tuoda hyvin tarkkoja karttoja. Ja kun tiedetään puun tarkka paikka kartalla, sekä kouran tarkka paikka RTS-korjatun GPS:n avulla, niin aletaan lähestyä korjuun automatisointia.

Samaa RTS-korjauttua GPS-tietoa käytetään nykyisin pelloilla automattiohjaustraktoreissa.

– Ja dronet tekevät pian sen, mihin nyt vaaditaan lidaria. Kun tekoäly yhdistetään kuvatulkintaan, voidaan dronen ottamasta perusvalokuvasta jo pian tehdä 3D-malli metsästä.

XR Kehittäjäkoordinaattoriksi

Simulaattorin digitaaliseen metsäkaksoseseen rakentamastaan ilmastoviisaasta oppimisympäristöstä Ruokonen teki lähes automaattisen.

– Simulaattoriin on syötetty ePerusteet eli simulaattorilla työskentely pohjautuu ammatillisen tutkinnon perusteisiin ja sen ammattitaitovaatimuksiin. Haluaisin, että työskentelyn pisteet menisivät suoraan

Moodleen tai Wilmaan, mutta joudun vielä siirtämään ne sinne toiselta serveriltä.

Oppimisympäristöön hän on rakentanut automaattisen palautteen opiskelijalle, josta nähdään mm. tehdyt kolhut, mitä puita on poistettu ja miten hyvin latvuuksille on tehty tilaa.

– Mutta palaute oli välissä karata liiankin automatisoituun suuntaan. Näen, että opettajan näkökulma on tärkeä. Oppilaan tulee voida saada henkilökohtaista palautetta. Enkä halunnut vielä tehdä itseäni tarpeettomaksi, Ruokonen naurattaa.

Hän kertoo tehtävänsä muuttuneen melkoisesti viimeisen vuoden aikana.

– Metsäkoneopettamisen lisäksi työhöni kuuluu eri tutkintoalojen oppimisympäristöjen mallintamista Trimblen X7-laserkeilaimella digikaksosiksi, sekä 360 asteen valokuvien ja käytössä olevan ThingLink-ohjelman avulla osaksi opetusta.

Hän on yksi harvoista metsien digikaksososaajista. On hyvin mahdollista, että metsäkoneenkuljettajana aloittanut Ruokonen tulee vielä väittelemään lähitulevaisuudessa tohtoriksi.

– Meillä on nyt 1000 taalan mahdollisuus Suomessa, sillä olemme maailman pisimmällä digikaksosajattelussa, hän sanoo. ♦

Metsäasiantuntijat ovat sitoutuneita

METON tilaama ja Metsämiesten Säätiön tukema **Tiia Mällisen** opinnäytetyö *Median ja julkisen keskustelun vaikutukset metsäalan asiantuntijatyöhön*, tuo esiin alan asiantuntijoiden kokemuksia ja näkemyksiä. Tutkimuksen mukaan peräti 84 % vastaajista kokee, että media vaikuttaa pääosin negatiivisesti metsäalan maineeseen.

Metsäalalla työn arki on kuormittavaa, mutta merkityksellistä ja alalla työskentelevät kuvaavat itseään luonnonläheisiksi ihmisiksi, jotka kohtaavat työssään monia haasteita. Henkinen kuormitus on yleistä, työmäärä on usein liian suuri ja palkkaus ei välttämättä aina vastaa työn vaativuutta. Silti alalla on myös paljon hyvää. Vetovoimatekijöitä ja työhyvinvointia tukevia asioita ovat vapaa työaika, joka tuo joustavuutta, hyvä työilmapiiri alan sisällä ja hybridityö, joka lisää jaksamista ja tyytyväisyyttä.

Vaikka haasteista puhutaan avoimesti, 75 % metsäasiantuntijoista haluaa jatkaa työskentelyä alalla myös tulevaisuudessa. Tämä kertoo vahvasta sitoutumisesta ja ylpeydestä omaa työtä kohtaan.

Julkinen keskustelu ja työnantajan rooli

Metsämiesten Säätiön ja Taloustutkimus Oy:n *Suuri metsäammatilaistutkimus – metsät ja media* -selvityksessä nousi esiin ristiriitaisia näkemyksiä työnantajien tuesta julkiseen keskusteluun osallistumisessa. Johtajat kokevat useammin, että työnantaja tukee keskustelua, mutta asiantuntijoista 35 % on eri mieltä. Vaikka työnantajia ei nähdä keskustelun estäjinä, aktiivisuutta voisi lisätä selkeillä pelisäännöillä, johdon esimerkillä ja tuella.

Moni kokee, ettei aika tai energia riitä keskusteluun työn ohella. Kynnys madaltuu, jos keskustelu on osa työtä, sille on varattu aikaa ja siitä saa korvauksen. Tarvitaan lupa ja selkeä roolitus, tukea mahdollisen maalituksen varalta, sekä viestintäkoulutusta ja -materiaalia.

Meton uusi edustajistokausi ja tulevaisuuden suunta

Lokakuun alussa käynnistyi Meton uusi edustajistokausi, ja samalla hyväksyttiin uudet toiminnan linjat vuosille 2025–2029. Ne eivät ole pelkkä kuvaus toiminnasta, vaan työkalu, joka ohjaa suuntaa ja toimintatapoja. Painopisteet ovat:

- Jäsenten hyväksi järjestövoimalla
- Edunvalvonta on yhteistyötä
- Vaikutamme yhteiskuntaan ja koulutukseen

Edunvalvonta vaatii pitkäjänteisyyttä, strategista ajattelua ja uskoa omaan tekemiseen. Kompassissa on oltava selkeä suunta, mutta reitinvalinnat ratkaisevat, miten päämäärä saavutetaan.

Meto on pieni ja ketterä liitto, joka toimii jäsentensä hyväksi – kiitos, että olet mukana!

Skogsbranschens experter är engagerade

TIIA Mällinens examensarbete *Mediernas och den offentliga debattens inverkan på expertarbete inom skogssektorn*, beställt av Meto och med stöd av Metsämiesten Säätiö, lyfter fram erfarenheter och synpunkter från branschens experter. Enligt undersökningen anser hela 84 % av de som svarat att medierna huvudsakligen påverkar skogssektorns rykte negativt.

Arbetsvardagen inom skogssektorn är krävande men meningsfull. De som arbetar inom branschen beskriver sig själva som naturnära människor som möter många utmaningar i sitt arbete. Psyisk belastning är vanligt, arbetsbördan är ofta för stor och lönen motsvarar inte alltid arbetets krav. Trots detta finns det mycket positivt inom branschen. Faktorer som ökar attraktiviteten och främjar välmående i arbetet är fri arbetstid, som ger frihet, god arbetsmiljö inom branschen samt hybridarbete, som förbättrar ork och trivsel.

Även om utmaningarna diskuteras öppet, vill 75 % av skogsexperterna fortsätta arbeta inom branschen även i framtiden. Det visar på ett starkt engagemang och stolthet över det egna arbetet.

Den offentliga debatten och arbetsgivarens roll

I undersökningen *Stora undersökningen om skogsproffs – skogar och medier*, beställd av Metsämiesten Säätiö och utförd av Taloustutkimus Oy, framkom motstridiga uppfattningar om arbetsgivarens stöd för deltagande i den offentliga debatten. Chefer anser oftare att arbetsgivaren uppmuntrar till deltagande, medan 35 % av experterna är av annan åsikt. Även om arbetsgivarna inte uppfattas som hinder för deltagande, kunde aktiviteten öka genom tydliga spelregler, ledningens exempel och stöd.

Många upplever att tid och energi inte räcker till för att delta i debatten vid sidan av arbetet. Tröskeln blir lägre om deltagandet är en del av arbetet, om tid avsätts för det och om ersättning ges. Det behövs tillstånd och tydlig rollfördelning, stöd vid eventuell uthängning samt utbildning och material för kommunikation.

Metos nya representantskap och framtidens riktning

I början av oktober inleddes Metos nya representantskapsperiod, och samtidigt godkändes nya verksamhetslinjer för åren 2025–2029. Dessa är inte bara en beskrivning av verksamheten, utan ett verktyg som styr riktningen och förfarings sättet. Tyngdpunkterna är:

- För medlemmarnas bästa med organisationskraft
- Intressebevakning är samarbete
- Vi påverkar samhället och utbildningen

Intressebevakning kräver långsiktighet, strategiskt tänkande och tro på det egna arbetet. Kompassen måste ha en tydlig riktning, men det är vägvalen som avgör hur målet nås.

Meto är ett litet och smidigt förbund som arbetar för sina medlemmar – tack för att du är med!

Stefan Borgman

puheenjohtaja, METO – Metsäalan Asiantuntijat
ordförande, METO – Skogsbranschens Experter
stefan.borgman@luva.fi, 040 1588 815

Pidä ääntä karhumetsässä

Luonnonvarakeskuksen arvion mukaan Suomen metsissä tallustaa nyt noin 2 300 karhua. Ennusteiden mukaan kanta kaksinkertaistuu vuoteen 2030 mennessä, ellei niitä metsästetä.

Teksti: Martti Linna, kuvat: Adobe Stock

KARHUJEN sijaan hallinto-oikeudessa ovat kaatuneet Luonnonsuojeluliitto Tapiolan valitusten johdosta Suomen riistakeskuksen myöntämät poikkeusluvat, joilla karhukantaa olisi voitu harventaa niiden tiheimillä esiintymisalueilla.

On selvää, että todennäköisyys ihmisen ja karhun kohtaamiseen kasvaa eläinten määrän lisääntyessä. Näköhavainnot metsiemme kuninkaasta ovat yleistyneet. Yleensä näissä tapauksissa on kysymys siitä, että karhu tulee jostakin syystä yllätyksi. Näin kävi esimerkiksi alkukesästä Metsänhoitoyhdistys Pohjois-Karjalan leivissä luonnonhoito- ja metsätiehankkeiden parissa työskentelevälle Panu Kukkoselle:

– Olin Juuassa suunnittelemassa metsäautotietä, kun näin autosta kaksi erauspentua. Yhdistyksen Juuan alueen metsävastaava oli mukana, eikä tilanne ollut sinällään kovin dramaattinen. Ajoin lähemmäs, jolloin toinen pennuista nousi puuhun ja toinen lähti metsään.

Kukkonen osasi suhtautua tilanteeseen rauhallisesti. Karhuja hän on havainnut aikaisemmin maastossa jo kymmenkunta kertaa. Kysymyksessä ei ole kertaakaan ollut uhkaava tilanne, eikä niistä ole jäänyt pelkoja. Pohjois-Karjalassa, maan tiheimmän kannan alueella hän tapaa karhun jälkiä ja jätöksiä lähes joka työreissulla. Karhut nousevat myös usein puheenaiheeksi metsänomistajien kanssa.

– Metsäammatillaiset eivät ole ainoita ihmisiä, jotka voivat törmätä maastossa karhuihin, hän muistuttaa. – Se herättää keskustelua miksi käy vuosi toisensa jälkeen niin, ettei niiden metsästäminen toteudu.

Jukka Mujunen toimii Metsäliitto Osuuskunnassa noin 600 metsäammatillaisen työsuojeluvaltuutettuna. Hänen työmaansa kattaa koko Suomen. Se antaa näköalaa myös karhukeskusteluun.

– Reilut kymmenen vuotta sitten länsirannikon työkaverit pitivät meidän itäsuomalaisten suurpetopelkoja huvittavina. Tänä päivänä tilanne ei ole enää sama. Tilanne on muuttunut nopeasti siksi, ettei kannan rajoittaminen ole ollut metsästämisellä mahdollista.

KOHTAAMINEN.
Todennäköisyys ihmisen ja karhun kohtaamiseen kasvaa eläinten määrän lisääntyessä. Näköhavainnot metsiemme kuninkaasta ovat yleistyneet.

Häirikkökarhut: karkotus tai lopetus

Pihapiiriin hakeutuvista tai muuten poikkeuksellisen rohkeista suurpedoista kannattaa ilmoittaa hätäkeskukseen, ja mahdollisuuksien mukaan myös paikalliselle riistanhoitoyhdistykselle. Havainnon luonteesta riippuen poliisi määrittelee tarvittavat toimenpiteet ja riistanhoitoyhdistyksen petoyhdyshenkilö tallettaa havaintotiedot.

Suurpedon karkottaminen piha-alueilta on aina ensisijainen toimenpide. Lopettamiseen päädytään vasta viimeisenä keinona, elleivät karkotusyritykset tuota toivottua tulosta. Poliisin tekemän päätöksen panevat toimeen alueellisten riistanhoitoyhdistysten nimeämät SRVA-toimijat.

Onko sana pelko karhuhavaintojen yhteydessä aiheellista? Jukka Mujunen sanoo, että meillä on käsissä ongelma, jos tilanne on sellainen että työntekijä joutuu tuntemaan pelkoa suorittaessaan normaaleja työtehtäviään. Metsäammattilaisten työtehtävät ja -määrät ovat tänä päivänä sellaisia, että töitä tehdään monesti metsässä yksin.

Karhu on tunnetusti älykäs ja varovainen eläin. Koko ikänsä luonnossa liikku-
nut Mujunen on itse nähnyt sen elävän kolme kertaa. Hän veikkaa, että jokainen metsässä työkseen liikkuva on joskus ollut tietämättään karhun läheisyydessä. Omien havaintojensa perusteella hän sanoo, että karhua on turha juosta karkuun, niin uskomattoman nopea se on liikkeissään.

Olisiko metsästyksestä apua?

Hirvitalousalue- ja suurpetosuunnittelija Kai-Eerik Nyholm Suomen riistakeskuksesta on kiertänyt kouluttamassa metsä- ja valtionhallinnon organisaatioiden metsissä työskenteleviä ihmisiä karhujen kohtaamiseen liittyvissä asioissa. Hän sanoo

Suomen karhukannasta, että osittain on kysymys siitä, mihin sitä verrataan.

– Esimerkiksi Japaniin, Pohjois-Amerikkaan ja Romaniaan verrattuna meidän karhukanta ei ole niin tiheä, että tilanne olisi jollakin tavalla katastrofaalinen. Karhu on yksi luonnoneläin muiden joukossa. Sen kanssa on marjastettu iät ja ajat samoilla alueilla. Pelottelulle ei ole tarvetta, kun tunnistetaan ongelmatilanteet ja valmistaudutaan niihin ennalta.

Kaatoluvista valittaneet tahot ovat epäilleet metsästyksen tehoa karhujen muuttamisessa aremmiksi ihmisten suhteen. Nyholmin mukaan tutkimuksissa on saatu viitteitä siitä, että eläinten käyttäytymisen muuttuu ainakin hetkeksi varovaisemmaksi metsästyksen seurauksena. Hän

”Pelottelulle ei ole tarvetta, kun tunnistetaan ongelmatilanteet ja valmistaudutaan niihin ennalta.”

tosin epäilee, että vaikka kaikki kaatoluvat käytettäisiin jossakin Itä-Suomessa jo ensimmäisenä jahtipäivänä, ei pelotevaikutus olisi kovinkaan laajamittaista.

– Itse näkisin, että jos karhuluvat kesäisivät aina lokakuulle saakka, niin tilanteita, joissa karhua jahdataan tulisi enemmän. Tällöin metsästyksellä olisi todennäköisesti laajempi arkiinnuttava vaikutus, sanoo Nyholm.

Keinoja on, mutta...

Jos tai kun se liian läheinen kontakti karhun kanssa kaikista varotoimista huolimatta syntyy, ovat hyvät neuvot kalliita. Keinoja on, mutta osa niistä on ainakin toistaiseksi metsäammattilaisen ja hänen työnantajansa ulottumattomissa.

– Pohjois-Amerikassa on jo pitkät ja hyvät kokemukset karhusumutteiden käytöstä, suurpetosuunnittelija Nyholm kertoo. – Ne ovat ainoita ei-tappavia keinoja, jotka oikeasti toimivat. Siellä on raportoitu kymmeniä tapauksia, joissa karhun aggressiivinen hyökkäys on saatu pysähtymään sitä päin sumutetulla pippurispraylla.

Panu Kukkonen

↑ Panu Kukkonen toukokuinen kohtaaminen kahden karhunpennun kanssa päättyi viime toukokuussa onnellisesti. Tämä pentu katseli hetken puusta häiritsijäänsä, laskeutui alas ja seurasi kaveriaan

← 112. Häätokeskukseen tehdään ilmoitus, kun suurpeto käy piholla, tai sen ihmispelko on kadonnut.

Moisten ihmeaineiden tuontia Suomeen on selvitelty. Ongelmaksi on kuitenkin osoittautunut se, ettei sumutteissa tehoaineena toimiva, esimerkiksi chili-paprikoissa esiintyvä kapsaisiini ole EU:n biosidiluetelloissa. Maahantuonti vaatii vielä jatkoselvittelyä ja panostuksia.

– Tästä karkotesumutteesta on keskusteltu vilkkaasti viime aikoina, kertoo komisario **Jyrki Koskinen** Itä-Suomen poliisilaitokselta. – Suomessa ei ole markkinoilla esimerkiksi Yhdysvalloissa käytettyjä suuritehoisia, suurpetojen karkotamiseen soveltuvia kaasusumuttimia. Meidän ampuma-aselainsäädäntömme kyllä mahdollistaa hallussapitolupien myöntämisen nyt markkinoilla oleville sumuttimille esimerkiksi metsässä yksin suurpetoalueilla työskenteleville. Niiden teho ja toimivuus on kuitenkin erittäin kyseenalainen erityisesti karhun suhteen.

Karhun kyyneleitä ehkäisee myös lainsäädäntö. Kaasusumuttimen hallussa pitäminen vaatii asianmukaisen koulutuksen ja työnantajan todistuksen hallussapitolupien tarpeellisuudesta. Säilytyksen suhteen kaasusumute rinnaste-

taan ampuma-aseeseen. Tähän asiaan on törmätty metsäpalvelupäällikkö **Ilkka Ämmälän** mukaan myös Metsänhoito-yhdistys Pohjois-Karjalassa, kun asiaa on selvitelty: laajalla toiminta-alueella yksin ja omatoimisesti työskenteleviltä toimihenkilöiltä on vaikea kerätä sumutteita yön ajaksi lukittuun kaappiin.

Soita torvea, laula ja kilauta kaverille

Metsäalalle lähdetään yleensä sen vuoksi, että tykätään luonnossa liikkumisesta. Jokainen tätä juttua varten haastateltu metsäammattilainen sanoo kunnioittavansa karhua ja pitävänsä sitä tärkeänä osana suomalaista luontoa. Veren- tai saaliinhimosta ei toivomuksessa karhujen kannanhoidollisesta metsästyksestä ole kysymys. Luonnonsuojeluliitto Tapiolan tekemät valitukset poikkeusluvista herättävät ihmetystä.

– Pitääkö meidän hyväksyä se, että kanta kasvaa tällä hetkellä ilman rajoitteita, kysyy Jukka Mujunen. – Pitääkö hyväksyä se, ettei jopa esikaupunkialueilla uskalleta mennä ulos omenasadon

aikaan? Hallinto-oikeuden päätöksellä on vaikutuksia myös muihin elinkeinoihin kuten matkailuun. Koira- ja metsästysharastukset ovat merkittävä osa haja-asutusalueiden ihmisten hyvinvointia.

Koettu pelko on aina yksilöllistä ja todellista. Metsäorganisaatiot kouluttavat ja ohjeistavat työntekijöitään karhujen kohtaamisen varalta. Mujusen mielestä ei ole ollenkaan huono idea pyytää työkaveria mukaansa sellaisille metsäkuviolle, joilla tiedetään karhujen majailevan. Tai ainakin kannattaa soittaa kaverille metsästä, pitää linja auki ja höpötellä.

– Äänen pitäminen on lähtökohtaisesti tärkeää, sanoo myös Kai-Eerik Nyholm.

– Kun pysäyttää auton metsässä, voi jo painaa äänimerkkiä muuttaman keran. Pilliä tai äänitorvea kannattaa käyttää, kun lähtee kävelemään vähänkään tiheimmälle kuviolle. Kun karhu tulee asutuksen lähelle, on ensimmäinen tehtävä selvittää syy, miksi se tekee niin. Hyvin usein kysymyksessä on ravinto, eli pihat kannattaa pitää mahdollisimman puhtaina karhulle kelpaavista kohteista, sanoo Nyholm. ♦

Kuvassa kunniajäseniksi kutsutut ansioituneet metolaiset: Markku Varis (vas.), Erkki Eteläaho, Tuomo Turunen, Jyrki Vuorenmaa ja Timo Ari.

Meton sopimusalojen kokous

METON sopimusalojen kokous pidettiin Seinäjoella 2.–3. loka-kuuta, missä eri sopimusalat valitsivat Metolle uuden hallituksen ja edustajiston nelivuotiskaudeksi 2025–2029. Hallituksen puheenjohtajana jatkaa **Stefan Borgman** ja edustajiston puheenjohtajana **Juha Mäcklin**.

Maa- ja metsätalousministeri **Sari Essayah** puhui sopimusalojen kokouksessa metsäasiantuntijoiden merkityksestä. Hänen mukaansa heidän työnsä ratkaisee sen, että metsäteollisuudella on käytettävissään nyt ja tulevaisuudessa jalostettavaa puuta, ja että metsämme tarjoavat koko kansalle monipuolisia ekosysteemipalveluja ja luonnon monimuotoisuus vahvistuu.

Kokouksessa puhuivat myös Suomen Metsäsäätiön toimitusjohtaja **Martta**

Fredrikson sekä Metsämiesten Säätiön toimitusjohtaja **Ilari Pirttilä**.

Ansioituneita metolaisia palkittiin

Sopimusalojen kokouksen iltatilaisuudessa kuultiin Meto 130-vuotta -esitys, jonka piti viestintäpäällikkö **Tiina Eklund** sekä STTK:n puheenjohtaja **Antti Palolan** puheenvuoro. Ansioituneita metolaisia palkittiin hopea- ja kultamerkeillä.

Meton hallitus kutsui seuraavat ansioituneet metolaiset kunniajäseniksi:

Timo Ari, Erkki Eteläaho, Tuomo Turunen, Markku Varis ja Jyrki Vuorenmaa.

Kultaisen ansiomerkin saajat:

Jani Akkanen, Markku Alatalo, Jukka Hintikka, Risto Koistinen, Pekka Närhi, Tapani Pennanen, Minna Pihlström, Kari Pulliainen, Kaija Siikavirta, Harri Suominen, Kari Mäkelä ja Tuomo Räsänen.

Hopeisen ansiomerkin saajat:

Raimo Asikainen, Jyrki Eilo, Hannu Herva, Jari Isojärvi, Pekka Karjalainen, Taina Kekkonen, Tommi Laakkonen, Katja Laukkanen, Robert Lindqvist, Taina Lonka, Hanna Räsänen, Janne Rönkkömäki, Riikka Salomaa, Tomi Tukiainen, Virpi Tuovinen ja Teija Vihervaara.

Lämpimät onnitelut valituille ja palkituille!

Meton hallitus 2025–2029:

puheenjohtaja Stefan Borgman
varapuheenjohtaja Ville Pätynen
Varsinainen/Varajäsen
Alatalo Markku / Parviainen Pasi
Heikkinen Juha-Matti / Lindqvist Robert
Heimola Jukka / Vanninen Aleks
Karjalainen Pekka / Palosaari Mikael
Kekkonen Taina / Paukkunen Heikki
Laakkonen Tommi / Rantonen Janne-Perttu
Närhi Pekka / Törrönen Petri (vuorottelusopimus)
Pajula Toni / Asikainen Raimo
Pennanen Tapani / Kunnari Marko
Pätynen Ville / Leinonen Petri
Suominen Harri / Salojärvi Atte
Tapaninen Tomi / Salomaa Riikka
MEOL puheenjohtaja / MEOL varapj.

Meton edustajisto 2025–2029:

puheenjohtaja Juha Mäcklin
varapuheenjohtaja Juha Korkiamäki
Varsinainen/Varajäsen
Herva Hannu / Ranta Kuisma
Hintikka Jukka / Joentausta Tapio
Isojärvi Jari / Marjoniemi Joonas
Korkiamäki Juha / Jokimies Juho
Koskikallio Vesa / Vuosalmi Kari
Kuikka Johanna / Järvilehto Timo
Kursula Olli / Lamberg Teemu
Lehtiniemi Jussi / Pihlajamäki Risto
Mäcklin Juha / Väyrynen Timo
Oinas-Panuma Elisa / Marjoniemi Hanna
Pekkinen Paula / Karppinen Hanna
Pulkkinen Miia / Oinonen Otto
Raatikainen Ari / Pihlström Minna
Rantamäki Jarno / Kokkonen Tero
Räsänen Tuomo / Valta Tuomas
Rönkkömäki Janne / Perttunen Erkki
Saarinen Teemu / Koskinen Samuli
Tukiainen Tomi / Bodman Kai
Tuovinen Virpi / Laukkanen Katja
Varis Arttu / Paananen Eetu
MEOL Sihteeri / MEOL rahastonhoitaja

Meton puheenjohtaja **Stefan Borgman** (vas.) ja edustajiston puheenjohtaja **Juha Mäcklin**.

Teksti ja kuvat: **Tiina Eklund**

Hyvää Joulua
ja Onnellista Uutta Vuotta

God Jul och Gott Nytt År

Mellånä Plant

Kristiinankaupunki • Kristinestad • Dagsmark • (06) 229 2211

Kristiinankaupunki • Kristinestad • (06) 229 2211

www.mellanaplant.fi

APURAHAT VUODELLE 2026

Metsämiesten Säätiö myöntää vuonna 2026 apurahoja 1,8 miljoonaa euroa strategiansa mukaisiin kohteisiin, joita ovat:

OSAAMINEN • HYVINVOINTI
VERKOSTOT • TUNNETTUUS
METSÄKULTTUURI • ENNAKOINTI

Tarkemmat tiedot apurahojen suuntaamisesta sekä hakuohjeet saa osoitteesta:

www.mmsaatio.fi/apurahat. Siellä on myös linkki apurahojen haku- ja hallintajärjestelmä **Kasööriin**, jota kautta apurahat haetaan **1.12.2025–31.1.2026**.

Apurahoja myönnetään yksittäisille henkilöille, yhteisöille ja työryhmille hankkeisiin, jotka voivat olla myös monivuotisia. Apuraha myönnetään kuitenkin aina vuodeksi kerrallaan hankkeen edistymisen mukaan. Siksi usean vuoden hankkeissa apuraha on haettava aina vuosittain uudelleen.

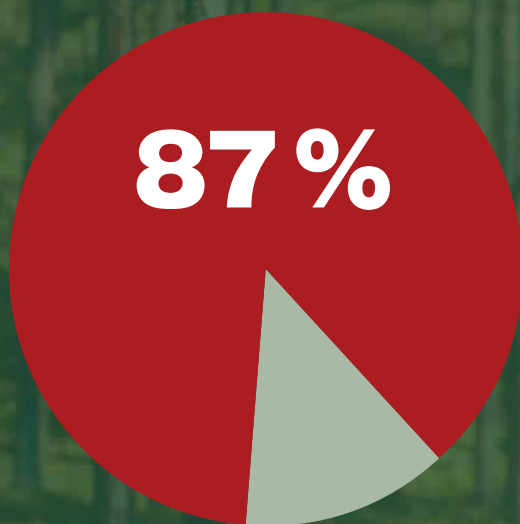
Apurahojen myöntämisestä päätetään maaliskuussa. Ensimmäiset sopimusten mukaiset vuoden 2026 apurahat on mahdollista maksaa huhtikuussa.

↑ Sopimusalojen kokousta avaamassa Meton puheenjohtaja Stefan Borgman.

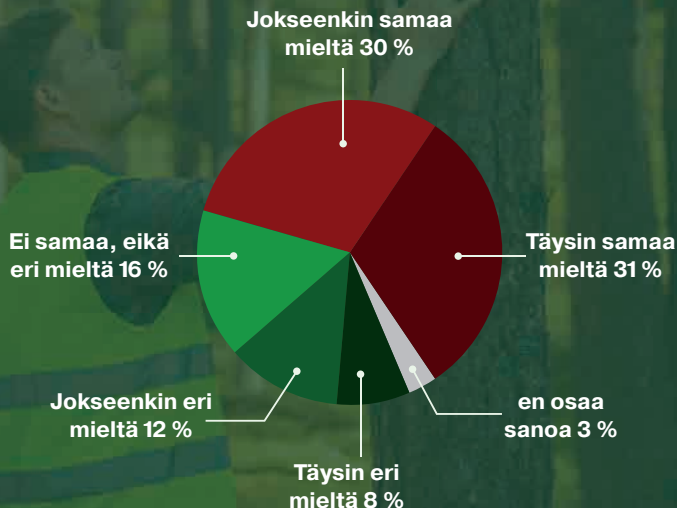
Suomen Metsäsäätiön toimitusjohtaja Martta Fredrikson kertoi kokousedustajille säätiön toiminnasta. Säätiö viettää tänä vuonna 30-vuotisjuhlaansa.

Mielikuvat ja arvostelu vaikuttavat negatiivisesti

Vastaajista 87 prosenttia oli sitä mieltä, että mediassa on yleisesti syntynyt mielikuva, joka vaikuttaa negatiivisesti metsäalan vetovoimaisuuteen.

Metsäalaa kohtaan suuntautunut arvostelu (esim. ympäristöjärjestöjen tai median kautta) vaikuttaa työhyvinvointiini.

Metsäammattilaisten mielestä

Tiia Mällisen opinnäytetyö kertoo, että Meton metsäammattilaiset kokevat metsäkeskustelun mediassa yksipuolisena ja tunneperäisenä.

METSISTÄ ja niiden käytöstä käytävä keskustelu on viime vuosien aikana lisääntynyt ja samalla entistä monipuolisempi metsien käytöstä kiinnostunut ihmismäärä vaikuttaa metsäkeskusteluiden sisältöihin. Median ja julkisen keskustelun vaikutuksia metsäalan asiantuntijoiden työhön ja työhyvinvointiin selvitettiin lopulta laajassa opinnäytetyökyseilyssä, johon vastasi yli 560 metsäalan korkeakoulutettua asiantuntijaa.

Lähdin hahmottelemaan ideaa opinnäytetyöstäni sillä ajatuksella, että olisipa mahtavaa ottaa rakentavasti osaa metsäalan ammattilaisia koskevaan uutisoin-

tiin. Metsäalan toimintakenttä on laaja ja eri osa-alueiden asiantuntijoilla on valtava määrä tietoa, taitoa ja tahtoa työtehtävien vastuulliseen hoitamiseen. Tämä kokonaisuus ei valtamediassa vaikuttanut välittyvän. Tutkimuksen avulla halusin ymmärtää, onko mielikuvani oikea.

Työn tavoitteet ja toteutus

Tutkimus toteutettiin kyselytutkimuksena aikavälillä 19.3.–5.4.2025. Kohderyhmänä olivat työn tilaajan, METO – Metsäalan Asiantuntijat ry:n jäsenistön metsäalan ammattilaiset sekä korkeakouluopiskelijat. Aineisto kerättiin verkkokyselyllä, joka sisälsi sekä suljettuja että avoimia kysymyksiä. Vastauksia analysoitiin määrällisin ja laadullisin menetelmin, mikä mahdollisti tulosten monipuolisen tarkastelun. Opinnäytetyötä on tukenut Metsämiesten Säätiö.

Tavoitteena oli tunnistaa median ja julkisen keskustelun vaikutuksia sekä löy-

tää alan vetovoimaisuutta ja työhyvinvointia lisääviä ja vähentäviä tekijöitä. Työelämässä olevilta asiantuntijoilta kerrotettiin lisäksi alan pitovoimaan vaikuttavia tekijöitä.

Merkittävimmät tulokset

Tulokset osoittivat, että vetovoimaa ja pitovoimaa lisäävät erityisesti työn vapaus, itsenäisyys, monipuolisuus ja työtehtävien sijoittuminen luonnon keskelle. Näiden lisäksi pitovoimaa lisäävät hyväksyty työyhteisö ja työilmapiiri. Myös työn merkityksellisyys ja asiakkaiden tavoitteiden täyttäminen nousivat vastauksissa keskeisesti esille. Työhyvinvointia tukevat mm. vapaa työaika, itsenäisyys, hyvä työilmapiiri sekä yhteistyö muiden metsäalan asiantuntijoiden kanssa.

Tuloksista nähdään, että metsäalan sisältä käsin tulevan viestinnän ei koettu pääsevän tasapuolisesti esiin mediassa ja julkisessa metsäkeskustelussa. Lisäksi

media ei kuule heitä

(metsä)alan sekä työn arvostuksen, tunnettuuden ja maineen koettiin olevan laskussa. Näiden asioiden tärkeys ja vastaajien yhtenäinen tahtotila näkyi vastauksien yksimielisyytenä.

Erityisen paljon näkökulmaa ja tunnetta välittyi vapaan sanan vastauksissa, joita kertyi avoimeen kysymykseen yhteensä 370 kpl. Median ja julkisen keskustelun vaikutukset nähtiin pääosin negatiivisena. Vastaajista 87 prosenttia oli sitä mieltä, että mediassa on yleisesti syntynyt mielikuva, joka vaikuttaa negatiivisesti metsäalan vetovoimaisuuteen.

Metsäalan sisältä käsin tulevan viestinnän ei koettu pääsevän tasapuolisesti esiin mediasa ja julkisessa metsäkeskustelussa.

Työn negatiivisina puolina koettiin liiallinen työkuorma, henkisesti kuormittava työ sekä yhteiskunnallisesti lisääntynyt metsäkeskustelu ja metsäalaa kohtaan suuntautuva arvostelu. Vastaajista 61 prosenttia kertoi mediassa esiintyneen arvostelun vaikuttaneen negatiivisesti heidän työhyvinvointiinsa. Vapaan sanan vastauksista käy tarkentavasti ilmi, että paineet mahdollisista epäonnistumisista ovat kasvaneet ja aiheuttavat osalle huolta tai jopa pelkoa siitä, että mahdolliset virheet päätyvät suuriin otsikoihin reviteltäviksi.

Yhtenäinen tahtotila vahvuutena

Vastaajien selkeä yksimielisyys viestii siitä, että alan sisältä löytyy vahva tahtotila metsäalan asioiden edistämiseksi. Suurin osa metsäalan ammattilaisista kokee, että heidän äänensä eivät pääse kuuluviin. Kolme neljästä vastaajasta

halusi tulevaisuudessa jatkaa työskentelyä metsäalan asiantuntijatehtävissä. Median ja julkisen keskustelun vaikutusten tunnistaminen nyt ja tulevaisuudessa on tärkeää, jotta voidaan parantaa alan viestintää ja vahvistaa alan asiantuntijoiden uskottavuutta. Toivon, että tämä työ tarjoaa osaltaan työkaluja alan vetovoiman ja työhyvinvoinnin parantamiseen.

Teksti: Tiia Mällinen

Lisätietoja:

Kehittämispäällikkö Jani Akkanen, METO – Metsäalan Asiantuntijat ry
jani.akkanen@metsaasiantuntijat.fi, puh. 050 3388 2023

Metsätalousinsinööri (AMK) Tiia Mällinen, Lapin ammattikorkeakoulu
tiia.mallinen@live.fi, puh. 040 7199 459

Opinnäytetyön pysyvä sijainti on osoitteessa: <https://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-2025092425030>

Meton uusi neuvottelupäällikkö on Risto Mulari

METON järjestöpäällikkö **Ilpo Puputti** eläköityy vuoden vaihteessa. Viime keväänä aloitettiin uuden asiamiehen haku ja valintaprosessin tuloksena marraskuun alusta Metossa työskentelyn aloitti neuvottelupäällikkö **Risto Mulari**. Nimi saattaa olla tuttu, sillä Mulari palkattiin nyt toistamiseen Metoon. Mikä saa palaamaan yli 20 vuoden jälkeen?

– Näen, että Meto on viime vuosina kehittynyt myönteisellä tavalla. Ja tähän mennessä saamani koulutus ja pitkä työkokemukseni metsäelinkeinon piirissä toimivien yrittäjien ja yritysten operatiivisesta johtamisesta vastaavien henkilöiden kanssa antaa hyvät eväät Meton asiamiehen rooliin, Mulari sanoo.

Hänellä on paljon kokemusta yhdistystoiminnasta ja järjestötyöstä.

– Voimassa olevaa lainsäädäntöä kunnioitetaan yhdistyksissä ja järjestötyössä. Tavoitteet ja keinot kuinka päämääriin päästään, sovitaan yhdessä. Luotan siihen, että linjakas yhdessä tekeminen tuottaa tuloksia.

Hän harrastaa erävaellusta ja umpihankiihihtoa, jossa huonon sään yllättäessä vaaditaan malttia.

– Retkikunnan johtajan on varmistuttava sen hetkisestä sijainnista ja ratkaistava edetäanko vai pysähtytäänkö odottamaan suotuisampaa säätä. Minulla on kokemusta näistä päätöksistä eikä päämäärä ole jäänyt koskaan saavuttamatta.

Tavoitteen saavuttaminen voi joskus ottaa odotettua enemmän aikaa, jolloin Mularin mukaan tarvitaan kärsivällisyyttä.

– Sama pätee myös työelämässä. Tulevaisuus voi näyttää hämärältä, mutta strategisten päätösten ja yhdessä sovitujen pelisääntöjen mukaan toimimalla tavoitteet yleensä saavutetaan – yhdessä.

Risto Mulari harrastaa eräilyä.

Vuoden Metsäasiantuntija -tunnustuspalkinon saa ja julkistettiin Meton sopimusalojen kokouksen iltatilaisuudessa 2. lokakuuta.

Vuoden Metsäasiantuntija on Jukka Mujunen

Palkinnon kriteereissä sanotaan, että ”hän toimii esimerkkinä ammattikunnalle, on suunnannäyttäjä ja edistää ammattikunnan hyvää imagoa.”

JÄSENTEN esitysten pohjalta Meton hallitus valitsi Vuoden Metsäasiantuntija -tunnustuspalkinnon saajan ja hän on Jukka Mujunen, metsätalousinsinööri (AMK).

Mujusta esittäneiden perusteluissa kerrottiin, että hänellä on laaja kokemus metsäteollisuuden eri tehtävistä, joista jokaisessa hän on kehittänyt työtehtävää työsuojelun ja toimihenkilöiden työhyvinvoinnin parantamiseksi.

Mujunen on ainoa metolainen päätoiminen työsuojeluvaltuutettu. Toi-

messaan hän on edistänyt tehtäväkohtaisten työvaatteiden ja jalkineiden käytettävyyttä sekä käyttöä.

Työturvallisuuskeskuksen metsäalan työalatoimikunnan jäsen Jukka Mujusen tietotaitoa voidaan hyödyntää yli organisaatorajojen, mistä hyötyy koko metsäala.

Mujusta kuvataan analyttiseksi, pohdiskelevaksi, ja hänen viestintäänsä ja keskusteluaan ”hieman rönkyileväksikin”, mikä nähdään vahvuutena, joka osaltaan on johtanut metsäasiantuntijoiden työolojen parantumiseen.

”Hänellä on rohkeus tarttua ongelma-kohtiin ja viedä viesti johdolle saakka, sekä myös valvoa asian korjaaminen.” kuvataan Mujusen toimintatapa. Jukkaa kuunnellaan tarkalla korvalla organisaation eri tasoilla.

Onnittelut valinnan johdosta!

Teksti ja kuva: Tiina Eklund

Ihanat ja upeat metsänaiset Kaamosjuhlassa.

Kansanedustaja Hanna Räsänen palkittiin Meton hopeisella ansiomerkillä. Palkitsemassa Meton puheenjohtaja Stefan Borgman ja järjestöpäällikkö Ilpo Puputti (oikealla).

Meton Kaamosjuhlaa vietettiin Bottalla

METON jäsentilaisuus Kaamosjuhlaa vietettiin upeiden metsäasiantuntijoiden ja ihanien yhteistyökumppaneiden kera Bottalla Helsingissä keskiviikkoiltana 22. lokakuuta. Samaan aikaan vietettiin valtakunnallisia Metsäpäiviä Finlandia-talolla, josta oli lyhyt matka kävellä Kaamosjuhlaan.

Puheenjohtaja **Stefan Borgman** kertoi juhlassa järjestön kuulumisia, viestintäpäällikkö **Tiina Eklund** piti Meto 130 vuotta -esityksen ja mielenkiintoiset puheenvuorot pitivät STTK:n puheenjohtaja **Antti Palola** ja kansanedustaja **Hannu Hoskonen** (Kesk.).

Kansanedustaja **Hanna Räsänen** (Kesk.) palkittiin Meton hopeisella ansiomerkillä ansiokkaasta työstä metsäalan ja sen asiantuntijoiden eteen.

Lämmin kiitos kaikille mukana olleille!

Meto Jazzia vietettiin heinäkuussa Porissa

METO Lounais-Suomi ja Meton toimisto järjestivät Meto Jazzin lauantaina 19. heinäkuuta Porissa, missä hyvän ruoan ja juoman lisäksi nautittiin erinomaisesta seurasta.

Paikalla järjestäjinä olivat **Mikko Pihala** ja **Sini Nikula** Lounais-Suomen alueyhdistyksestä, sekä Meton toimistolta järjestöpäällikkö **Ilpo Puputti** sekä viestintäpäällikkö **Tiina Eklund**. Lämmin kiitos myös järjestämässä olleille puolisoille merkittävästä työpanoksesta! Kaikkiaan metsävekeä aveceineen oli noin 30 paikalla.

Alkuun Pihala ja Nikula tervehtivät läsnäolleet ja Puputti piti tiiviin ajankohtaiskatsauksen Meton neuvottelukuulumisista. Tämän jälkeen nautittiin paikallisen pitopalvelun erinomaisista ruoista.

Mukava puheensorina täytti tilan ja osa väestä kävi saunomassa. Ensi vuoden tilaisuutta suunniteltiin jo porukalla idearikkaasti. Tilaisuuden jälkeen moni suuntasi kauniiseen kesäiltaan ja kohti Pori Jazzeja.

Kiitokset mukana olleille ja erityiskiitos **METO** Lounais-Suomen järjestäjille!

Pori Jazziin arvottiin kaksi lippua, jotka voittivat **Mikko Sampolahti** ja **Seija Vuorela**. Vasemmalta **Sini Nikula**, **Ilpo Puputti**, **Seija Vuorela**, **Mikko Sampolahti** sekä **Mikko Pihala**.

Meton Tiina Eklund valittiin Euroopan metsäasiantuntijoiden varapuheenjohtajaksi

UNION of European Foresters (UEF) kongressi pidettiin Ruseen kaupungissa Bulgariassa 11.–14. syyskuuta. Kokouksessa valittiin uusi hallitus, jonka uudeksi varapuheenjohtajaksi valittiin Meton viestintäpäällikkö **Tiina Eklund**. Puheenjohtajana jatkaa **Tomasz Markiewicz** Puolasta.

UEF edustaa 25 eri metsäasiantuntijajärjestöä 21 eri Euroopan maasta. Se vaikuttaa metsäasioihin mm. EU:n eri asiantuntijatyöryhmissä, sekä tekee tiivistä yhteistyötä metsäalan etujärjestöjen kanssa.

Lisätietoja: <https://www.european-foresters.eu>

Keskusseuran aikaan aktiivinen opintoretkely suuntautui tehdaslaitoksiin ja oppilaitoksiin metsänhoidon uutuuksiin tutustumaan, mutta myös ulkomaille metsäoppiin.

Metsäasiantuntijoiden

METSÄMIESTEN Keskusseuran (1919–1943) aikana järjestöme rakenne ja toiminta vakiintuivat. Kun edeltäjä SMHAMY oli henkilöjäsenten yhdistys, oli Keskusseuran ensimmäisenä työnä rakentaa paikallisyhdistysverkosto, jonka keskusjärjestönä se toimisi. Myös metsäkoulujen oppilaiden asema tuli pohdittavaksi, sillä Ähtärin metsäkoululla oli vuonna 1920 perustettu Tuomarniemen Metsämiehet-yhdistys, joka nyt pyrki Keskusseuran jäseneksi. Tehtiin päätös, että oppilaat liittyisivät koulua lähellä olevan paikallisyhdistyksen jäseniksi, vain puolella jäsenmaksulla.

Keskusseuran taloudellinen tilanne oli heikko ja sitä pyrittiin parantamaan eri toimin. Perustettiin mm. Metsämiesten Metsätoimisto-osakeyhtiö 75 000 markan sijoituspääomalla. Yhtiötä yritettiin hoi-

taa muiden töiden ohella, mikä ei onnistunut, ja tappiollinen yhtiö purettiin pian.

Myös Metsämies-lehti oli rahanpuutteen vuoksi ongelmassa. Tällöin Pohjois-Karjalan metsämiehet aloittivat rahankeräyksen lehdelle, johon jäsenet, yhtiöt ja ”suopeat metsänhoitajat” lahjoittivat yhteensä 11 000 markkaa. Raha ei kuitenkaan päätnyt lehden käyttöön, vaan se rahastettiin korkoa kasvamaan. Rahastoa alettiin kutsua ”sihteerirahastoksi”, koska haaveissa oli palkata vakituisen työntekijä järjestölle.

ENSIMMÄINEN työntekijä palkattiin Keskusseuraan vuoden 1927 alussa, kun ”vakituiseksi sihteeriksi” tuli metsänhoidonneuvojana toiminut **Eino Yliruusi**. Hän kävi tarkokkaasti käsiksi Keskusseuran asioihin ja käytti hyväksi suhteitaan. Keskusseura sai pian 2000 markan avustuksen luen-

totoimintaa varten, valtiolta 38 000 markan avustuksen sekä Suomen Puunjalostusteollisuuden Keskusliitolta 8000 markan apurahan. Kun myös Metsämies-lehti tuotti 16 000 markkaa tuloa, alkoi järjestön taloudellinen tila parantua. Rahastot kasvoivat ja Yliruusin avuksi palkattiin toimistoapulainen jo seuraavana vuonna.

Energinen ja taitava organisaattori Yliruusi sai myös uusia jäseniä liittymään nopeassa tahdissa. Yksinomaan vuoden 1927 aikana jäsenmäärä kasvoi 100 prosenttia, lähelle kuuttasataa.

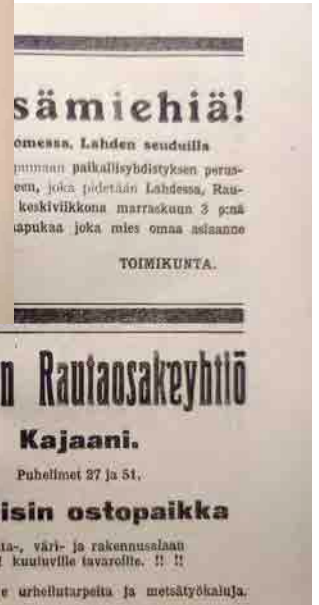
Keskusseuran kerhotoiminta oli hyvin aktiivista. Näitä opintokerhoja kutsuttiin ”metsänystävään kerhoiksi” ja mukaan pääsivät myös metsämiesten perheet. Kerhot edistivät osaltaan metsäammattiväen yhteishengen kasvua.

Huolimatta vuoden 1929 New Yorkin pörssiromahduksesta alkaneesta suu-

Metsämiesten Keskusseuran puheenjohtaja Kalle Petäjä 1924–1950. Hänen aikanaan vaatimaton yhdistys kasvoi laajaksi järjestöksi.

Metsämies-lehden ilmoitukset tuottivat Keskusseuralle hyvin tuloa. Ilmoituksia 1930-luvulta.

historia, osa 3

resta lamasta, Metsämiesten Keskusseuran talous vain vahvistui. Osaltaan siihen vaikutti Metsäkalenterin julkaisun aloittaminen vuonna 1928. Rahastoja kerrytettiin ja metsäkoulujen urheilutoimintaa ryhdyttiin tukemaan pienin lahjoituksin. Keskusseuran piti järjestää, mutta lopulta Sydän-Hämeen yhdistys järjesti arpajaiset. Niistä se sai puhdasta tuloa 122 000 markkaa, joista lahjoitti 12 000 markkaa Keskusseuralle. Keväällä 1932 Sydän-Häme osti

Lähestyvä sodan uhka näkyi myös Keskusseurassa. Se kannusti jäseniään luovuttamaan vuoden 1939 toukokuun palkan maanpuolustuskeräykseen.

voittovaroillaan Tampereen Läntinenkatu 38:sta huoneiston, jonka se luovutti Keskusseuran käyttöön toimistoksi. Keskusseuran ensimmäinen toimisto olikin täällä parikymmenen vuoden ajan, kadun nimi vaihtui myöhemmin Näsilinnankaduksi.

KUN vuonna 1939 juhlittiin Keskusseuran 20-vuotista ja Metsämies-lehden 30-vuotista toimintaa, olivat juhlat suuret ja arvokkaat. Läsä oli omien jäsenten lisäksi lähes 100 kutsuvierasta, joiden joukossa edustajia Eestin Metsähallituksesta, Tapiosta, Metsänhoitajaliitosta sekä arvovaltaisia edustajia metsälautakunnista ja puutavarayhtiöistä. Kuultiin myös juhlaan sävelletyn "Metsämiesten marssin" kantaesitys.

Keskusseuran aikana alettiin ottaa kantaa koulutuspolitiikkaan, kuten metsäkoulujen määrään. Palkka-asioihin vai-
kutettiin monin eri tavoin ja palkkojen

parantamiseksi mm. paikallisyhdistykset laativat "minimipalkkatariffit", eli palkat, joita metsämiehet eivät saaneet alittaa työpaikkoja hakiessaan.

Järjestön alkuaikoina ei metsätyönjohtajilla ollut kesälomia, minkä eteen Keskusseura teki työtä. Vihdoin vuonna 1939 metsähallinnon uuden asetuksen mukaan metsätyönjohtaja sai 2–6 viikon kesäloman – mutta metsätalousneuvojille ei vielä ollut säädöksiä lomista.

Lähestyvä sodan uhka näkyi myös Keskusseurassa. Se kannusti jäseniään luovuttamaan vuoden 1939 toukokuun palkan maanpuolustuskeräykseen. Marraskuussa jo 60 prosenttia ammattikunnasta oli kutsuttuna kertausharjoitukseen. Kun talvisota syttyi 30. marraskuuta, ei vielä tiedetty miten raskaat menetykset metsämieskunta joutuisi kokemaan.

Teksti: Tiina Eklund, kuvat: Meton arkistot

← Johnny Fagerholm, ÖSI. Pika-kilpailun yleisen sarjan ylivoimainen voittaja

↙ Normaalikilpailun taitosarjan kolme parasta: Vasemmalta voittaja Jukka Koistinen, toiseksi sijoittunut Raimo Laitinen ja kolmas Guy Nyberg

↓ Normaalikilpailun yleisen sarjan kolme parasta: Vasemmalta voittaja Pekka Linjala, toiseksi sijoittunut Marko Mustonen ja kolmas Jarmo Reiman

SM-Metsätaidon kesäkisat 2025

SUOMEN Metsäurheiluliiton 77. kesämestaruuskisat järjestettiin 26.–27.9.2025 Etelä-Pohjanmaalla, Seinäjoella. Järjestelyistä vastasivat Etelä-Pohjanmaan Metsäurheilu ry:n kokeneet ja aktiiviset järjestelytoimikunnan jäsenet.

Kisojen käsiohjelmassa kilpailunjohtaja **Jussi Pasanen** kertoi, että kilpailumaasto on Seinäjoen kaupungin omistuksessa ja alueella liikkuu paljon ulkoi-

lijoita. Jouppilanvuoren alue kaupungin kyljessä soveltuu hyvin monenlaiseen käyttöön. Paikka on monille tuttu erilaisista kilpailuista. Takavuosina täällä on pidetty mestaruuskilpailuja sekä metsäurheilussa että suunnistuksen eri muodoissa. Jouppilanvuoren maastoalue on niin laaja, että jokaisessa kisassa löytyy uusia piirteitä ja kohteita. On myös hyvä tiedostaa, että metsä kasvaa ja muuttuu kaiken aikaa, joten vanhoihin muistiku-

viin ei kannata luottaa.

Jussi Pasanen korosti myös, että mestaruuskilpailuihin liittyy aina mukavia kohtaamisia eri puolilla maata asuvien metsäammattilaisten kanssa.

Kilpailujen tulokset löydät täältä:

<https://smul.fi/smulsm.html>

Kuvagalleria kisoista:

<https://smul.fi/2025-sm-kesauml.html>

Teksti: Stefan Borgman

Kuvat: Jarmo Lahdenmaa

Meton palkkakysely starttaa joulukuussa

Helpota edunvalvontatyötämme ja osallistu kyselyyn.

Meto seuraa jäsentensä ansiokehitystä mm. palkkakyselyin. Lähetämme sinulle jälleen joulukuussa sähköpostilla kyselyn, jossa tiedustelemme mm. kuukausipalkkaa, luontaisetuja ja vuosiansiota 2025. Nämä tiedot löydät suoraan joulukuun palkkalaskelmastasi.

Kyselyssä on myös joitain tarkentavia kysymyksiä. Vastaukset käsitellään luottamuksellisesti siten, ettei vastaajaa voida tunnistaa.

Ansiotilastoissa vertaamme sekä sopimusalan sisäistä ansiokehitystä että eri sopimusalojen ansiokehitystä keskenään. Sekä TES-neuvotteluja että luottamus-/yhdysmiesten paikallisia neuvotteluja varten palkkatilastotiedot ovat tärkeitä työvälineitä.

Kerromme kyselyn tuloksista vuoden 2026 Luonnon Varassa -lehdessä.

Tervetuloa Etelä-Suomen metsäfoorumiin 12.2.2026 – Ymmärtääkö tekoäly metsää?

Tekoäly on tullut meidän jokaisen arkeen, ja sen vaikutukset tulevat näkymään myös työelämässä. Tule kuulemaan, miten tekoäly tulee vaikuttamaan metsäalan toimijoihin ja miten se tulee muuttamaan tulevaisuuden metsäammattilaisten työkalupakkia.

Tapahtuma pidetään Tampereen Ammattikorkeakoulun tiloissa 12.2.2026 alkaen klo 13.00. Tilaisuuden jälkeen mahdollista verkostoitua buffetin äärellä.

Tilaisuus on maksuton ja avoin metsäalan toimijoille sekä opiskelijoille.

Lue lisää Meton nettisivuilta: <https://metsaasiantuntijat.fi/tapahtuma/etela-suomen-metsafoorumi-12-2-2026/>

VUOSIKOKOUKSIA

METO Pohjois-Savo

Vuosikokous pidetään hybridikokouksena keskiviikkona 28.1.2026 klo 16.45 Kylpylähotelli Kunnonpaikassa, Jokiharjuntie 3, 70910 Vuorela.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen mukaiset vuosikokousasiat ja jäsenten johtokunnalle määräaikaan mennessä esittämät esitykset.

Ennen kokousta on mahdollista osallistua vierailuun Yaran tehtaalla alkaen klo 14.00. Ohjeet kulkemisista ja kokoukseen osallistumisesta etänä lähetetään osallistujille lähempänä ajankohtaa.

Ilmoittautuminen kokoukseen ja Yaralle vaaditaan 22.1.2026 mennessä: metops.ilmoittautumiset@gmail.com.

Kokouksen jälkeen tarjoamme osallistujille päivällisen (erityisruokavaliot ilmoittautumisen yhteyteen). Yhteyshenkilö **Jukka Hintikka**, puh. 040 500 7070

*Rauhallista joulua ja onnellista uutta vuotta 2026!
Fridfull jul och gott nytt år 2026!*

90-luvulle tultaessa Liiton toiminnassa huoletti agrologiopiskelijamäärien voimakas kasvu ja tuleva EU-aika. Agrologi (AMK) -tutkinto nousi alemmaksi korkeakoulututkinnoksi ja naisten osuus agrologeista kasvoi.

Agrologit kohti EU- ja am

LIITON pitkäaikainen toiminnanjohtaja **Esko Lappalainen** on koonnut kattavan kuvauksen koulutuksen muutoksista Maastaennustajista valtiomiehiin -historiikkiin, josta lainaukset seuraavassa kahdessa luvussa.

1980-luvulla alkaneen keskiasteen koulutuksen uudistamisen yhteydessä mahdollisuudet opintojen täydentämiseen kasvoivat merkittävästi. Agrologikoulutuksessa se näkyi vilkkaana pätevöitymiskoulutuksena, jossa alemman maataloudellisen teknikkotason suorittaneet karjatalous-, maatalouskerho- ja Ahlmanin sekä Mustialan maanviljelysopistosta valmistuneet maatalousteknikot alkoivat 1980-luvun loppupuolella pätevöityä agrologeiksi. Pätevöitymiskoulutus päättyi 1990-luvun puolivälissä.

Kaikki normaalitutkinnon suorittaneet agrologit eivät pitäneet pätevöitymiskoulutuksesta. Epäreiluna pidettiin etenkin sitä, että muun alan opistotutkinnon suorittaneilla oli maataloudellisten opintojen ”palikalla” mahdollista saavuttaa agrologin arvo. Aikanaan tiukan maatalousopiston pääsykokeen läpäisseet agrologit moittivat

sitä, että agrologin tutkinto oli mahdollista suorittaa ”kirjeopistokurssina”.

Agrologien Liitto ei pitänyt tätä koulutusta haitallisena, sillä liiton arvion mukaan työelämässä jo olevat koulutettavat eivät sekoittaisi agrologien työmarkkinoita.

Ammattikorkeakoulusta alempi korkeakoulututkinto

Ammattikorkeakoulutus alkoi väliaikaisten ammattikorkeakoulujen muodossa. Maatalousopistoista Ilmajoki ja Mustiala pääsivät aloittamaan väliaikaisina ammattikorkeakouluina 1.8.1992. Ammattikorkeakoulututkinnon suorittaneet saivat tutkintonimikkeeseen agrologi (AMK). Tutkinto luetaan alemmaksi korkeakoulututkinnoksi. Agrologi (AMK) -tutkinto oli käytössä kaikissa agrologikoulutusta antaneissa ammattikorkeakouluissa vuonna 1999.

Agrologien Liiton mielestä maatalousopistojen verkko oli paisunut agrologien

työllistymismahdollisuuksien näkökulmasta liian laajaksi. Kun opetusministeriössä maa- ja metsätalouden ammattikorkeakoulutusta suunnitellut toimikunta kutsui vuonna 1994 toiminnanjohtaja Esko Lappalaisen kuultavakseen, esitti hän Agrologien Liiton kantana agrologi (AMK) -tutkintoon valmistuvien enimmäismääräksi 250 vuodessa. Tämä määrä on suunnitelleen toteutunut, sillä noin 25 vuodessa on valmistunut 6000 AMK-agrologia.

Agrologien Liiton toive siitä, että kaikki loput maatalousopistot eivät siirtyisi ammattikorkeakouluiksi ei toteutunut.

Agrologi (AMK) -tutkinnon jälkeen agrologeille tuli mahdollisuus lisäopinnoilla nostaa alemman korkeakoulututkintonsa ylemmäksi ammattikorkeakoulututkinnoksi, mikä rinnastetaan maisteritutkinnoksi. Vuosina 2008-2024 agrologi (YAMK) -tutkintoja on suoritettu 444.

Jäsenyhdistyksillä merkittävä rooli

Agrologien Liiton keskiössä on 100 vuoden ajan olleet jäsenet. Alkuun jäsenet olivat suoraan liiton jäseniä ja vuodesta 1952 alkaen paikallisyhdistysten jäseniä. Ilman jäseniä ei ole liittoa, eikä ilman

Agrologit
100 vuotta

Kainuun Agrologit järjestivät kesäpäivät vuonna 2013. Juhlaa vietettiin Seppälän koulutilalla.

mattikorkeakouluaikaa

aktiivisia jäsenyhdistystoimijoita ole liittoa. Yhdistysaktiivit maakunnissa ovat antaneet merkittävän työpanoksen tunteja laskematta agrologien ja yhteisöllisyyden hyväksi.

Kesäpäivien ja taitokilpailun ollessa voimissaan jäsenyhdistykset ovat tehneet valtavan ponnistuksen tapahtuman järjestämiseksi. Jo pelkästään taitomestaruuden toimitsijamäärä, 42 henkilöä, on ollut melkoinen määrä yhdistyksille. Aiempina vuosikymmeninä oli voimissaan myös jäsenyhdistysten väliset harjoitustaitomestaruuskilpailut. Viimeiset valtakunnalliset taitomestaruuskilpailut järjestettiin Joensuun kesäpäivillä 2012.

Jäsenyhdistysten toiminta on viime vuosikymmeninä ollut melko vakiintunut. Vuosikokousten lisäksi on järjestetty matkoja maakunnan kesäteattereihin ja teatteri-iltoja jouluruokailuihin. Myös retket konsertteihin tai urheilutapahtumiin ovat lisänneet yhteisöllisyyttä.

Osa yhdistyksistä on järjestänyt myös ulkomaanmatkoja. 90-luvulla Pohjois-Karjalan Agrologit ja Agrologien Liitto toteuttivat jäsenmatkoja esimerkiksi Viron Saarenmaalle v. 1997. Lisäksi liitto teki tuonakin vuonna opintomatkan Italiaan, joka

oli valikoitunut matkakohteeksi useampana vuonna kyseisellä vuosikymmenellä.

Yksi tämän hetken aktiivisimmista yhdistyksistä, etenkin jäsenmäärään suhteutettuna, on Kainuun Agrologit. Historian kirjoja selaamalla piirtyy kuva aktiivisesta jäsen toiminnasta jo vuosikymmeniä sitten; Kainuun agrologien vuosikertomus vuodelta 1991 kertoo kolmeen illanviettoon osallistuneen lähes 100 jäsentä ja lisäksi on järjestetty ulkoilupäivä agronomien kanssa, osallistuttu Pohjois-Suomen agrologien

Yhdistysaktiivit maakunnissa ovat antaneet merkittävän työpanoksen tunteja laskematta.

piikkiihittokilpailuihin Ylläksellä sekä agrologien SM-lentopalloturnaukseen.

Yhteisöllisyyttä

Oman lukunsa agrologien yhteisöllisyyden lisäämisessä kuuluu myös vaatimatolle Kuuhanmäen kesäpaikalle. Kuuhanmäki on ollut jäsenten käytössä vuoden 1968 saunamökin rakentamisesta ja

ensimmäisen aitan pystytyksestä saakka ”sopu sijaa antaa” -periaatteella. Vaikka aina ei ole tiennyt Kuuhanmäkeen suunnatessaan, mahtuuko saunomaan ja majoittumaan, niin aina on tilaa löytynyt.

Sen lisäksi, että Kuuhanmäki on yhdistänyt eri oppilaitoksista valmistuneita agrologeja, se on luonut yhteisöllisyyttä myös majoittuvien perheiden ja eri sukupolvien kesken. Juhannuksen vietto, sienestys, metsäretket ja saunailat ovat varmaan jääneet monelle muistoihin.

Myös Äkäslompolossa sijaitseva Ylläs-Agrola on ollut merkittävä virkistys- ja verkostoitumispaikka agrologeille. Lapin Agrologien 80-luvun lopulla käynnistämä lomakohde oli rohkea toimi pieneltä yhdistykseltä. Talousvaikeuksilta ei säästyty ja moninaisten haastavien vaiheidensa jälkeen Lapin Agrologit myi 2.4.1993 allekirjoitetulla kauppakirjalla kiinteistöt Ylläs-Agrola Oy:lle. Nimi on muutettu myöhemmin Kiinteistö Oy Ylläs-Agrolaksi.

Ylläs-Agrolan monitahoinen tarina on kokonaisuudessaan luettavissa Maas- taennustajista valtiomiehiin -historiikista.

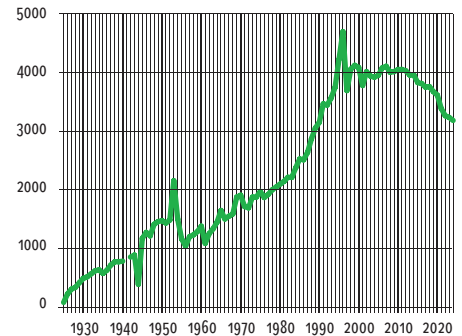
Myös kymppikurssitapaamiset ovat koonneet valmistuneita agrologeja yhteen verestämään muistoja ja tapaa-

Koivikosta valmistuneet agrologit 27.5.1988.

Maatalousteknikkojen/Agrologien Liiton jäsenmäärä 1925–2024

Liiton jäsenyhdistysten jäsenmäärä ylitti 3000 vuonna 1989 ja jo vuonna 1996 saavutettiin liiton historian korkein jäsenmäärä 4686. Vuonna 1997 jäsenmäärä ”romahti” 1000 jäsenellä. Sen aiheutti opiskelijajäsenyyden muuttaminen henkilökohtaiseksi kyseisestä vuodesta alkaen, kun käynnistymässä olleissa ammattikorkeakouluissa opiskelijat liittyivät ammattikorkeakoulukohtaisiin opiskelijayhdistyksiin. Taulukko: Esko Lappalainen

maan opiskelutovereita. Tapaamiset ovat alkaneet Aulangolta 1996, mutta jo 1997 siirtyneet Hyvinkäällä ja Mustialassa järjestettäväksi. Tapaamiset ovat olleet suosittuja agrologikohtaamisia ja niihin on osallistunut parhaimmillaan lähes 280 osallistujaa vuosittain.

90-luvulla yhteiskunnallinen tilanne heijastuu myös agrologeihin

Agrologien Liiton historia peilaa 90-luvun yhteiskunnallista tilannetta. Vaikka Liitto oli itsenäinen toimija, kuului toiminnanjohtaja Esko Lappalaisen työtehtäviin useamman eri yhteisön hallinnointi ja tehtävät. Yhteistä näille kaikille oli, että ne palvelivat eri tavoin agrologien etuja. Työpöydällä olivat niin Agrologien Työttömyyskassan hoitaminen, Ylläs-Agrolan alkutalipaleen jälkeen kiinteistöasakeyhtiön toimitusjohtajan tehtävät, Agrologien Säätiön hallinnointi kuin agrologikoulutuksen

muutoksiin vaikuttaminen tilanteessa, jolloin AMK-koulutus käynnistyi. Yhteiskunnan myllerrykseen kuului myös Suomen liittyminen Euroopan Unioniin 1.1.1995.

Huoli EU:n yhteisen maatalouspolitiikan tuomasta epävarmuudesta leimasi 90-luvulla kannanottoja ja keskusteluja liiton kokouksissa. Agrologi-lehdessä päätoimittaja Esko Lappalainen kuvasi pääkirjoituksessaan v. 1990 syyskokouksen tunnelmia seuraavasti: ”Riihimäen Herajolla Osuuskunta Tuottajain Maidon tiloissa syyskokoukseensa kokoontuneet agrologit ilmaisivat syvän huolensa suomalaisen maaseudun järjestelmällisestä alasajosta ja maataloutemme kohtuuttomasta arvostelusta. Agrologit eivät kuitenkaan aio taipua esitettyjen EY-uhkakuvien edessä vaan haluavat olla suomalaisen viljelijän ja maaseutuyrittäjän tukena myös tulevaisuudessa hankkimalla täydennyskoulutusta”.

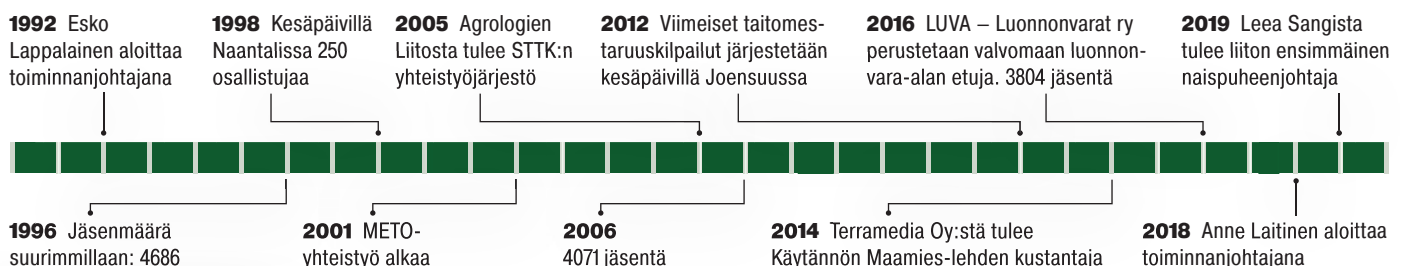
Agrologien Työttömyyskassa oli perustettu marraskuussa 1970, mutta ajankoh-

taiseksi se tuli 90-luvun lamavuosina. Lappalainen muistelee tilannetta historiikissa näin: ”1990-luvun alkuvuosien voimakkaan jäsenmäärän lisäyksen aiheuttivat lama ja agrologikunnan voimakas kasvu, jonka saivat aikaan sekä uudet agrologiopistot että alemman maataloudellisen opiston suorittaneiden teknikoiden täydennyskoulutus agrologeiksi.

Agrologeiksi koulutettujen määrän lisäys ja talouden lama ajoivat uudet agrologit työttömyyteen. Työttömyys kohosi yllättäen vakaiksi tunnetuissa työsuhteissa palvelleita agrologeja, mutta vaikein tilanne oli työuraansa aloittavilla nuorilla agrologeilla, varsinkin naisilla. Esimerkiksi vuonna 1996 päivärahaman saajista 33,2 prosenttia oli naisia naisten osuuden ollessa kassan jäsenistöstä 26,6 prosenttia.”

Agrologit atk-aikaan

Toimistotyö otti isoja harppauksia, kun siirryttiin kirjoituskoneista tietokonei-

Katja Rajaoja

↑ Agrologien Liitto ja METO tekevät tiivistä yhteistyötä. Aluetapaa- misessa v. 2018 Anne Laitinen (vas), METOn tuolloinen pj Håkan Nystrand, europarlamentaarikko Henna Virkkunen sekä METOn tuolloinen neuvottelupäällikkö Erkki Eteläaho.

Eestin matkalla 1984 Jussi Vahala (vas), matkakohteen isäntä ja Kauko Mannila.

Jäsenyhdistykset

Etelä-Karjalan Maatalousteknikot	1938–
Etelä-Pohjanmaan Maatalousteknikot	1938–
Helsingin Maatalousteknikot*	1937–
Kainuun Maatalousteknikot	1939–
Kanta-Hämeen Maatalousteknikot	1945–
Keski-Pohjanmaan Maatalousteknikot	1936–
Keski-Suomen Maatalousteknikot	1938–
Koillis-Pohjan Maatalousteknikot	1959–2024
Kymenlaakson Maatalousteknikot	1935–
Lahden seudun Maatalousteknikot	1938–
Lapin läänin Maatalousteknikot (nyk. Lapin)	1936–
Lounais-Hämeen Maatalousteknikot	1945–
Mikkelin läänin Maatalousteknikot (nyk. Etelä-Savon)	1936–
Oulun seudun Maatalousteknikot	1937–
Pirkanmaan Maatalousteknikot	1938–
Pohjois-Karjalan Maatalousteknikot	1935–
Pohjois-Savon Maatalousteknikot	1937–
Satakunnan Maatalousteknikot	1944–
Uudenmaan Maatalousteknikot	1945–2012
Varsinais-Suomen Maatalousteknikot	1939–
Ylä-Savon Maatalousteknikot**	1950–1989

*nyk. Agrologit Uusimaa (Uudenmaan Agrologit yhdistyivät 2012)

**Ylä-Savon Agrologit yhdistyivät Pohjois-Savon Agrologeihin 1989

Etelä-Hämeen Maatalousteknikkojen kerho on perustettu 1925, jonka toimintaa jatkoivat 1945 perustetut Kanta-Hämeen ja Lounais-Hämeen yhdistykset.

siin. Myös kotisivut tulivat ajankohtaisiksi vuonna 1997. Agrologi 3/1997 -lehdessä amk-agrologi **Pasi Olkkonen** ohjeistaa kattavasti agrologeja tutustumaan agrologit.fi -sivuihin: "Agrologien Liitto on päättänyt lähteä mukaan sähköiseen maailmaan ja alkulämmittelyiden jälkeen olemme saaneet oman domain-nimen (eli Internet-osoitteen) www.agrologit.fi. Liiton [www-palvelussa](http://www.palvelussa) on tarjolla informaatiota Liitosta, sen toiminnasta, sen tämänhetkisestä organisaatiosta ja jäsen-eduista."

Optimointia

Agrologien Liiton toimintaan on kuullut läpi historian kohtuullisen maltillisten resurssien optimointi niin arjessa toimistolla kuin hallinnossakin.

Tätä kuvastanee lainaus Agrologi-lehdestä 4/1999 Liiton syyskokouksesta Helsingissä 5.11.1999: "Toiminnanjohtaja Lappalaisen esitteli johtokunnan esityksen liiton toimintasuunnitelmaksi vuodelle 2000 todeten toimintasuunnitelman pääkohdiksi 75-vuotisjuhlan 11.11.2000 Jyväskylän Paviljongissa, jäsenhankintakilpailun, kesäpäivien ja taitokilpailun uudistamiskokeilut, Agrologi-lehden sisällön kehittämisen, liiton arkiston kuntoon saattamisen ja agrologien ammattiyhdistysten yhteisöjäsenmaksujen käyttöönoton". Tämä normaalin yhdistystoiminnan lisäksi organisaatiolta, joka käsitti

vakituksena henkilöstönä toiminnanjohtajan ja järjestöagrologin.

Ala naisistuu

Ensimmäiset merkinnät naisjäsenistä Maatalousteknikkojen Yhdistyksessä ovat vuoden 1945 vuosikertomuksen jäsenluettelossa: **Susanne Lazlo** ja **Katri Parikka**. He olivat valmistuneet Kurkijoelta, mistä valmistuikin kaikkiaan yhdeksän naista. Mustialasta ja Hyvinkäältä valmistuivat ensimmäiset naiset vuonna 1946.

Liiton jäsenistö on ollut melko miehin. 1980-luvun opiskelijapaikkojen lisäys ja ammattikorkeakoulu ovat osaltaan vaikuttaneet agrologikunnan voimakkaaseen naisistumiseen.

Opetushallituksen tilastopalvelu Vipusen mukaan vuonna 2024 valmistuneista agrologeista (AMK) 63 prosenttia oli naisia. Oppilaitoskohtaiset erot ovat kuitenkin suuret. SeAMKsta valmistui viime vuonna puolet naisia ja puolet miehiä, kun taas JAMKsta valmistuneista 90 prosenttia oli naisia.

Liiton jäsenistä oli miehiä heinäkuussa 2025 lähes kaksi kolmasosaa. Agrologikoulukunnan naisistuminen näkyy liiton jäsenkunnassa viiveellä. ♦

Teksti: Koulutusosio Esko Lappalainen Maastaennustajista valtiomiehiin – Agrologien Liitto 100 vuotta -historiikki. Muuten kirjoittanut ja historiikista referoinut Anne Laitinen

Bottan historiallisessa juhlasalissa on tunnelmaa.

Liiton uunituoreet kunniajäsenet: järjestöneuvos Esko Lappalainen, euro-parlamentaarikko Elsi Katainen ja MTK:n toiminnanjohtaja, agronomi Jyrki Wallin.

Järjestöneuvos Esko Lappalainen ojentaa kirjoittamansa historiikin ministeri Sari Essayahille.

Pirkanmaan Agrologien siht. ja pj. Eero ja Katarina Pylsy. Eero on aikoinaan suunnitellut agrologiristin, joita juhlissa jaettiin.

Agrologien juhlavuosi

Agrologien Liiton sadas juhlavuosi huipentui Bottalla Helsingissä, jossa nostettiin maljat ja juhlittiin 7.11. lähes 150:n vieraan voimin.

MAA- ja metsätalousministeri Sari Essayah korosti juhlapuheessaan agrologien tärkeää roolia suomalaisessa ruoantuotannossa ja ruokaturvassa.

Juhlissa julkistettiin Esko Lappalaisen ja Riitta Mäkisen kirjoittama Maasta-

ennustajista valtiomiehiin -historiikki. Lämmin kiitos kirjoittajille sekä Päivi Meroselle korvaamattomasta avusta kirjanteossa.

Juhlissa kiitettiin ja muistettiin kymmeniä yhdistysten aktiivijäseniä ansio-merkein ja -ristein. Palkittujen nimet löytyvät tästä lehdestä s. 43.

Yhteispotretissa liiton tj. Anne Laitinen, ministeri Sari Essayah, liiton pj. Leea Sangi, europarlamentaarikko Elsi Katainen ja liiton edustajiston pj. Heikki Keisari.

Agrologien Liiton opiskelijavaliokunta vas. lukien: Satu Käkelä (Jamk), Maria Virrantalo (Oamk), Touko Tuomainen (Seamk), Reetta Mattila (Hamk), Jussi Maksimainen (Jamk) ja Tytti-Silja Arola (Lapin amk).

Kuva: Katja Rajaoja

Kuva: Katja Rajaoja

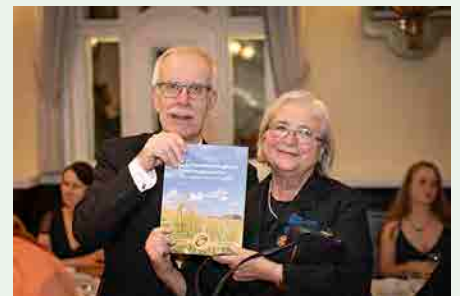
↑ Outi Vahtila ja Rauno Laine Tammelasta.
↓ Uudenmaan Agrologien pj. Kaj Sjölund ja historiikin teossa suurena apuna ollut Päivi Meronen juhlatunnelmissa.

Varsinais-Suomen Agrologien pj. Markus Junnilla hassuttelee Leea Sangin ja Anne Laitisen kanssa.

↑ Sometähti @Amskidabamski onnitteli 100-vuotiaasta liittoa.
↓ Esko Lappalainen ja Riitta Mäkinen esittelevät ylpeinä uunituoretta teostaan.

huipentui Bottalla

Liiton kunniapuheenjohtajiksi kutsuttiin europarlamentaarikko, agrologi Elsi Katainen, järjestöneuvos Esko Lappalainen, agronomi, maanviljelysneuvos Antero Luomajärvi ja MTK:n toiminnanjohtaja, agronomi Jyrki Wallin.

Illan päätti erittäin suosituksi some-tähdeksi nousseen Anne-Mari Tarkkion,

joka paremmin tunnetaan @Amskidabamskina, videotervehdys instagramissa, jossa hän kertoi omista agrologiopinnoistaan ja onnitteli 100-vuotiaasta Agrologien Liittoa.

Agrologit ovat nyt ja tulevaisuudessa keskiössä suomalaisen ruoantuotannon kehityksessä. Onnea Agrologit 100 vuotta!

Jatkamme matkaamme kohti seuraavaa sataa vuotta.

Onnea kaikille palkituille ja lämmin kiitos kaikille juhlassa mukana olleille!

PS. Lisää juhlakuvia löytyy Agrologien Liiton kotisivuilta.

Teksti: Anne Laitinen ja Katja Rajaoja
Kuvat: Valentina Morales Buschmann

Juhlassa palkittiin ansioituneita järjestöaktiiveja liiton ansiomerkein.

Agrologiristien saajat, palkitsijoina Esko Lappalainen ja Mari Vauhkonen.

AGF:n uusi pj. Micaela Ström nostamassa maljaa.

Kainuun Agrologeja edustivat Minna Tanner, liiton entinen pj. Heikki Kanninen ja Maarit Hietanen.

Keski-Pohjanmaan Agrologeista palkittiin liiton ansiomerkein Jari Tikkanen, Armi Hotakainen ja Marko Jokinen.

Mustialan kasvatit Heikki Keisari, Jussi Rajaoja ja Juha-Pekka Markkula.

Keski-Suomen Agrologeista palkittiin yhdistyksen siht. Amanda Vesiaho vierellään pj. Milla Pohjola.

Liiton hallitus voi juhlia ja tuulettaa ylpeinä.

Agrologien aluetapaaminen

**Maatalousasiat puhuttivat eduskuntavierailulla ja koulutusasiat MTK:ssa. Juhlavuoden kunniaksi jäsenyhdistysten alue-
tapaaminen 7. marraskuuta oli tavanomaisesta poikkeava.**

JÄSENYHDISTYSTEN puheenjohtajat ja sihteeri suuntasivat tutustumaan eduskuntatyöhön agrologikansanedustaja **Tuomas Kettusen** vieraaksi. Kettunen oli tälläkin kertaa koonnut lauteille maatalouskeskusteluihin laajemman joukon. Keskustan kansanedustajat **Markku Siponen**, **Vesa Kallio** ja eduskuntaryhmän johtaja **Antti Kurvinen** kertoivat maatalouden ajankohtaisasioista sekä kestoaiheista tilojen kannattavuudesta alkaen. Vierailijaväkeä puhutti erityisesti valkoposkikihanhien aiheuttamat vahingot, mutta myös epäkohdat tuhokorvauksissa metsä- ja kanadanhanhia koskien.

Eduskuntaesittelyn piti ehkä talon paras esittelijä, Kettusen avustaja ja historianopettaja **Tommi Anttalainen**.

Liiton hallitus ja opiskelijavalio-kunta tapasivat MTK:ssa elinvoimajohtaja **Leena Kristerin** ja koulutusasioista vastaavan, johtaja **Susanna Aron**.

Saimme kuulla tiiviin paketin MTK:n toiminnasta ja koulutusasioista. Susanna Aro kiitteli Agrologien Liittoa yhteistyöstä koulutusasioista ja lisäksi mainosti osaamisverkosto Agrihubia, johon liittymistä suosittelee lämpimästi kaikille.

Opiskelijoiden napakassa kokouksessa keskusteltiin mm. agrologikoulutuksen laatu ja monimuoto-opintojen yleistyttyä yhteisöllisyyden vähenemisen, josta oltiin yleisesti huolissaan.

Liiton ajankohtaisasiat kertoivat päivän päätteeksi toiminnanjohtaja **Anne Laitinen** ja puheenjohtaja **Leea Sangi** kuulosteli yhdistysten mielteet juhlavuodesta.

Teksti Anne Laitinen ja Katja Rajaoja

Jukka Heikkinen

Jukka Heikkinen

↑ Alue-edustajat ryhmäkuvassa Tuomas Kettusen kanssa.

← Keskustan kansanedustajat Markku Siponen (vas.), Tuomas Kettunen, Antti Kurvinen ja Vesa Kallio kertoivat maatalouden ajankohtaisasiat.

Katja Rajaoja

← Susanna Aro (vas.) ja Leena Kristeri saivat vierailusta kiitokseksi kuhilasvillasukat.

Kymppien juhlaa Mustialassa

MUSTIALASSA 4.10. järjestetty kymppikurssitapaamiseen saapui reilu sata henkeä kuu-delta eri vuosikurssilta; vanhimmat heistä v. -65 valmistuneita. Huttulan väki oli loihittanut taas herkulliset ruoat. Vanhalla opistolla Mustialan koulutusala-päällikkö **Emma Nylund** kertoi agrologikoulutuksen nykytilanteesta ja toiminnanjohtaja **Anne Laitinen** liiton ajankohtaiskuv-lumiset.

Osa kymppikurssivieraista jatkoi iltaa tutustumalla **Martti Puran** Tammelan Portaassa sijaitsevaan metsäkirkkoon. Illan kruunasi **Vesa Puran** tunnelmallinen navetanvintti, jonne oli katettu ruokaa ja jossa tanssitiin ja tarinoitiin puolille öin.

Lämmin kiitos kaikille juhluvieraile, Huttulan keittiön väelle, Emma Nylundille, **Kaisa Suoniemelle** ja Mustialan Kievarille.

Illan järjestelyistä kiitokset **Jani Kaunistolle** ja **Lasse Lukkarille**, Martti Puralle, Vesa Puralle ja tietenkin coverbändi Triple Hookille.

Kaikkien vuosikurssien kuvat löytyvät agrologit.fi ja Facebookista.

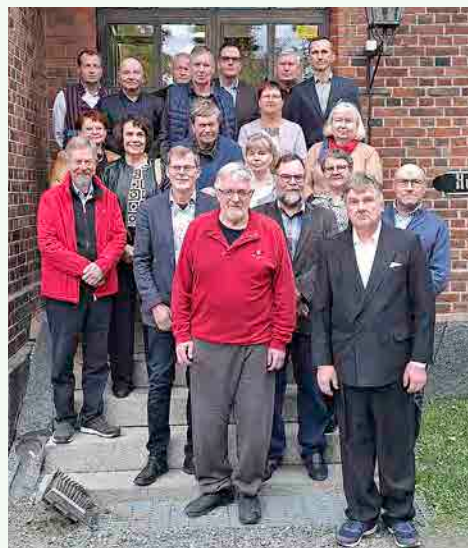
Kuvat: Anne Laitinen ja Katja Rajaoja

Vuosikurssia -65 edustivat Pekka Pastila ja Erkki Sarajuuri.

Kurssi 1975

Kurssi 1985

Kurssi -95 (AMK) opintonsa aloittaneet

Mustialan kurssi 1966 kokoontui

MUSTIALASTA vuonna 1966 valmistuneet agrologit kokoontuivat kurssitapaamiseen Tampereelle 26–28.5. seurakuntien omistamaan Aitokeskukseen. Tilaisuuteen osallistui kuusi veljeä ja neljä aviopuolisoa. Pieneen osanottajamäärään vaikutti varmaan veljien 85 vuoden keski-ikä. Tapaamisia on järjestetty säännöllisin väliajoin eri puolilla Suomea Kuusamosta Naantaliin. Tämä taisi olla jo viides-toista kerta.

Kuvassa Viljo Nieminen, Erkki Ristisuo, Lauri Särkijärvi, Martti Rekola, Matti Huttunen ja Matti Kortessalo.

Ohjelmassa riitti puheenaiheita laidasta laitaan. Pelattiin mölkkyä ja käytiin kesäretkellä Kangasalla Vehoniemen automuseossa.

Seuraava kokoontuminen päätettiin pitää jo ensi kesänä 60-vuotisjuhlien merkeissä Mustialassa. Harkinnassa on joko oma tilaisuutemme tai yleinen kymppikurssien tapaaminen. Kymppitapaamiset alkavat alkavat olla jo ylisuuria massatapaamisia, joiden osanottajamääriä joudutaan rajoittamaan, kerrotaan liiton toimistolta.

**Teksti Lauri Särkijärvi
Kuva Marja-Liisa Särkijärvi**

Agrologien liiton ja yhteiskunnallisen vaikutuksen historia

PITKÄAIKAINEN Agrologien liiton entinen toiminnanjohtaja, järjestöneuvos **Esko Lappalainen** on yhdessä valtiotieteen lisensiaatti **Riitta Mäkisen** kanssa kirjoittanut Agrologien liiton historian. Teos kuvaa agrologien (alkuperäinen termi maatalousteknikot) ammatillisen järjestäytymisen syntyä ja toimintaa 1920-luvulta tähän päivään asti. Teoksessa kuvataan myös agrologien ammattikunnan yhteiskunnallista vaikuttavuutta. Kirjoittajat ovat jakaneet osa-alueet

Esko Lappalainen, Riitta Mäkinen: Maastaennustajista valtiomiehiin – Agrologien liitto 100 vuotta. Agrologien Liitto ry, 2025.

niin, että Esko Lappalainen on kirjoittanut liiton varsinaisen historian, ja Riitta Mäkinen on keskittänyt agrologien yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen.

Maatalousteknikkojen yhdistys perustettiin vuonna 1925. 1960-luvulla maatalousteknikko -nimitys muuttui agrologiksi, ja vuonna 1972 liiton nimeksi tuli nykyinen Agrologien liitto. Agrologien liitolla oli jo 1970-luvulla oma lehti, toimisto, työtömyyskassa, metsätila ja rantasauna.

1990-luvulla liiton toimisto siirtyi käyttämään tietokoneita. Vaikka liiton jäsenmäärä ei koskaan ole ollut valtava, se on onnistunut taitavalla vaikuttajatyöllä olemaan kliseenomaisesti sanoen kokoaan suurempi vaikuttaja.

Agrologien ammattikunnalla on kirjan perusteella ollut merkittävä sija suomalaisessa yhteiskunnassa. Ehkä jopa suurempi, kuin usein tullaan ajatelleeksi. Esimerkiksi poliittisesta historiasta tutut entiset ministerit

Eino Uusitalo, Yrjö Leino ja Martti Pura ovat koulutukseltaan agrologeja. Nykyajan vaikuttajista esimerkiksi europarlamentaarikko **Elsi Katainen** on agrologi.

Historiikkaa ei ole tarkoitettu täyttämään varsinaisia akateemisia kriteerejä. Kokonaisuus on kuitenkin kaunis ja teos ehdottomasti puolustaa paikkaansa. Erityisesti järjestöneuvos Esko Lappalaisella on vuosikymmeniä kerätyntä tietoa Agrologien liiton asioista. Juuri tuo tieto on sellaista,

mitä ulkopuolisen tutkijan olisi mahdotonta hankkia. Sekä Lappalaisella että Mäkisellä on hyvä analysointikyky ja myös teoksen kieli on hyvää.

Historiateoksen tekeminen vaatii valtavan tietomäärän, työmäärän ja edellyttää myös historian hahmottamista, ajattelua. Mikäli itse ei ole tehnyt koskaan historiateosta, ei ymmärrä historiankirjoituksen vaatimaa työmäärää. Esipuheessa Lappalainen kertoo kirjan kirjoittamiseen menneen yli vuoden. Mielestäni järjestöneuvos Esko Lappalainen on aivan liian vaatimaton. Epäilen, että tiedon hankkimiseen on mennyt useita vuosikymmeniä. Toivottavasti Agrologien liiton jäsenkunta osaa arvostaa teosta, sillä hengenviljelys on todella kantanut satoa.

Agrologien liiton historia on hyvää perustutkimusta, joka aivan varmasti tulee hyödyttämään tulevaa historiankirjoitusta. Toisaalta teos on myös kätevä ja helppolukuinen tietokirja, joka antaa sujuvasti perustiedot agrologien ammattikunnan ja liiton historiasta. Kaiken muun hyvän lisäksi teos on erinomainen ”käyntikortti” Agrologien liitolle. Tyylikäs teos nostaa parhaimmillaan koko ammattikunnan profiilia.

Aleksi Ahtola

Monikerroksinen maaseutu

KIRJA on jaettu kolmeen osaan, joista ensin tutkitaan maaseudun monikerroksellisuutta ja sitten arkea ja lähdön sekä paluun mahdollisuutta maaseudulle. Maaseudulla on yhä elämää ja toimintaa, vaikka maaseudun autioitumisesta on puhuttu jo puoli vuosisataa. Omavaraisuus on tärkeää kuten myös kesämökkit, vapaa-aika, sukututkimus, kotiseutujuhlat ja Facebook. Ne elävöittävät maaseutua, kuten kirjassa kuvataan.

Kirja käsittelee maaseutua monikerroksisesti ruohonjuuritasolla. Kirjassa haluttiin tutkia miltä maaseutu todella näyttää ja tuntuu tällä hetkellä. Kirjassa on käytetty lähteenä haastatteluja, muistitietoa ja valokuvia.

Maaseutua lähestytään myös idyllin kannalta. Mm. **Mikko Alatalo** muistetaan

1960- ja 1970-lukujen tuotannosta omassa luvussaan.

Maaseutua koskevat äänitteet on kerrottu kokonaisvaltaisesti. **Hannu Salmen** kirjoittamassa luvussa on muistettu myös **Reino Helismaata, Toivo Kärkeä** ja tuon ajan laulajia kuten **Laila Kinnusta**.

Traktorit edustavat jatkuvuutta ja toimeentuloa maaseudulla.

Traktoreilla on tehty työt ja ne ovat kehittyneet, ovat osa viljelijöiden ja maaseudun hyvinvointia ylisukupolisesti. Ne edustavat jatkuvuutta kuten **Ville Pöysä** ja **Helena Ristiniemi** kertovat omassa luvussaan.

Leena Paaskoski ja **Reetta Karhunkorva** kirjoittavat suhteesta metsään ylisukupolisena perintönä, jossa kuvataan luontoyhteys metsän omistajien kannalta. Jatkuvuus on tärkeä ja on elimellinen osa maaseutua. Luontoyhteys on tärkeä, kuten

kirjassa lämpimästi kuvataan tässä ja muissakin luvuissa.

Kirjassa mietitään maaseudulta lähteneiden elämän valintoja ja mietittiin paluumuuton mahdollisuutta realistisesti. Maaseudulla on myös osaamista, kuten esimerkiksi Kittilässä. Myös useammassa paikassa on mahdollista toimia monipaikaisesti ja nykyaikaisesti. Kirja on tehty toimittamalla, ja mukaan on saatu hyviä asiantuntijoita. Kirjoittajat ovat maaseutututkijoita, jotka tuntevat työnsä tutkijoina. Teoksessa on lähdeviitteet ja lähdeluettelo, joista lukija voi syventää enemmän maaseutututkimystä.

Kirja on hyvin maaseutuhenkkinen ja luo mahdollisuuksia maaseudulla elämiseen sitä arvostaen. Kirja on monessa suhteessa maaseudun elämän käsikirja eikä siitä mitään puutu. Kirja on hienosti kuvitettu ja viimeistelty ulkoasultaankin.

Hannu Huvinen

Agrologit tapasivat Kuortaneella 16.–17.7.25

Jussi Toyrilä

Hyvinkäällä opiskelleet 1966-68 ja valmistuneet agrologit järjestivät kurssitapaamisen Kuortaneen Urheiluopistolla heinäkuun puolivälissä 2025.

Urheiluopistolla myös yövyimme ja ruokailimme. Tuloruokailun yhteydessä vaihdettiin heti ensimmäiset kuulumiset ja niitähän riitti. Olemmehan jo jokainen eläkkeellä, olemme sitä ikäluokkaa.

Opiston toimitusjohtaja esitteli opiston toimintaa kiertokävelyllä. Tapaa-
misen junaili Raimo Jokiaho, joka asuu Kuortaneella ja toimi siellä maataloussih-
teerinä.

Teemana oli 16.7. klo 19 sytytetty tervahauta, joka rakennetaan joka kolmas vuosi. Saatujen tietojen mukaan siitä tuli täyttä tervaa 500 l, ja huonoa tervaa n. 200 l. Tervahauta oli täysin talkoilla tehty ja puut siihen saatu lahjoituksina.

Oli mahtava näky, kun hauta sytytettiin joka puolelta samaan aikaan. Savua tuli runsaasti, liekkejä näkyi vähän. Seuraavana aamuna se paloi hillitysti, tervaa ei vielä valunut rännistä.

Toisena päivänä tutustuimme kaunii-

Kuvassa vasemmalta: Jarmo Koivu, Pertti Rapinoja, Raimo Jokiaho, Pentti Virtanen, Väinö Pollari, Simo Vaismaa, Jyrki Parikka, Arvi Kekäläinen ja Aatos Kylmäniemi. Kuvassa myös viisi komeaa rouvaa.

seen Kuortaneen kirkkoon ja hyvin hoidettuun kirkkomaahan. Tutustuimme vielä Heikki Klemetin nuoruuden kotiin. Mikä miellyttävä sattuma, siellä oli menua jakamassa agrologisisar.

Meitä agrologeja oli uskaltanut 9 paikalle ja 5 parempaa puoliskoa helteestä huolimatta. Oli jälleen mukava tavata!

Arvi Kekäläinen, Järvenpää

Korjaus historiikkiin:

Maastaennustajista valtiomiehiin - historiikista s. 103 puuttui maanviljelysneuvos **Seppo Heinosen** nimi, sillä valitettavasti tämä tieto puuttui lähdetietona käytetystä Agrologit-lehdistä.

Alkuperäistekstistä oli taittovaiheessa pudonnut tieto agrologeille myönnetystä kahdesta maakunta-neuvoksen arvonimestä.

Pahoittelemme!

Agrologit
100 vuotta

Agrologien liiton 100-vuotishistoriikki ilmestyi 7.11.2025. Tilaa uunituore teos itselle tai vaikkapa joululahjaksi.

Hinta 30 € (jäsenet) ja 35 € (muut).

Hintaan lisätään postituskulut 8,90 €.

Tilaukset: agrologit@luva.fi

KUNNIANOSOITUKSIA

Agrologien Liiton kunniajäseniksi on kutsuttu 7.11.2025:

Europarlamentaarikko, agrologi Elsi Katainen, järjestöneuvos, agrologi Esko Lappalainen, agronomi Antero Luomajärvi ja MTK:n toiminnanjohtaja, agronomi Jyrki Wallin.

Agrologien Liiton agrologi-risti on myönnetty 7.11.2025 seuraaville ansiotuneille agrologeille:

Heinola Eino, Hietanen Maarit, Keisari Heikki, Laitakoski Teemu, Lehtiniemi Olavi, Leinamo Liisa, Linjakumpu Seppo, Markkula Päivi, Marttila Jukka, Meronen Päivi, Pylsy Katariina, Pönkkö Antti, Sangi Leea, Sjölund Kaj

Agrologien Liiton ansiomerkki on myönnetty 7.11.2025 seuraaville jäsenyhdistysaktiiveille:**Etelä-Karjalan Agrologit**

Kuukka Merja, Lantta Jari, Lensu-Saukonen Helena, Turunen Anna, Tölski Jarmo

Etelä-Pohjanmaan Agrologit

Ala-Luoma Arja, Heikkilä Kyösti, Honkola Reijo, Mäki-Neste Esa, Mäkirintala Heikki, Ollinkoski Petri, Ranto Jaakko, Rosenberg Harri

Keski-Pohjanmaan Agrologit

Anttila Toni, Hotakainen Armi, Isotalus Jari, Jokinen Marko, Tikkanen Jari

Keski-Suomen Agrologit

Litmanen Terhi, Vesiaho Amanda

Koillis-Pohjan Agrologit

Määttä Rauno

Kymenlaakson Agrologit

Lallukka Anuriikka

Lapin Agrologit

Kalliainen Pekka, Leinonen Jaakko, Pöykkö Mikko

Pohjois-Karjalan Agrologit

Takkunen Pia

Pohjois-Savon Agrologit

Savolainen Rauno

Satakunnan Agrologit

Keskimäki Jari, Kivioja Elisa, Uusi-Kraapo Pasi

Uudenmaan Agrologit

Dufva Miia, Sjölund Hannele, Toivonen Kallepekka

Varsinais-Suomen Agrologit

Junnila Markus, Kylä-Puhju Juha, Mäkitalo Mauno, Nurmi Anne, Reijonen Anu, Tammelin Jaakko

Lämpimät onnitelut ansiomerkkien ja -ristien saajille sekä kunniajäsenille!

AGROLOGIEN MERKKIPÄIVIÄ

95

24.12.2025 **Heikki Ahvenjärvi**, Muurame. Hyvinkää 1956. Ei vastaanottoa.

90

8.1.2026 **Valio Paulamäki**, Pori. Mustiala 1959. Lähipiirissä.

14.1.2026 **Eero Oikkonen**, Lappeenranta. Hyvinkää 1960. Perhepiirissä.

85

11.1.2026 **Taisto Korkea-joja**, Kokemäki. Mustiala 1965. Perhepiirissä.

10.2.2026 **Reijo Anttila**, Vaala. Mustiala 1971. Lähipiirissä.

80

28.12.2025 **Leena Erkkilä-Ackman**, Jämsä. Järvenpää 1990. Lähipiirissä.

3.1.2026 kunnallisneuvos **Juha Jaakkola**, Eurajoki. Ahlman 1989. Vastaanotto kotona (os. Raskintie 23, Eurajoki) koko päivän.

70

31.12.2025 **Osmo Metsä-Ketelä**, Jalasjärvi. Hyvinkää 1991. Lähipiirissä.

60

16.12.2025 johtava yritys-asiantuntija **Hilkka Halla**, Turku. Mustiala 1988. Ei vastaanottoa.

20.12.2025 työnjohtaja **Jarmo Kemppainen**, Kajaani. Savonia 2015. Perhepiirissä.

25.12.2025 maaseutu-johtaja **Sirpa Laitinen**, Kärsämäki. Oamk 2008/yamk 2014. Matkoilla.

30.12.2025 **Olli-Pekka Köppä**, Naantali. Ahlman 1991. Matkoilla.

50

12.12.2025 **Kim Tyskas**, Lapinjärvi. Skuffis 1997. Matkoilla.

4.2.2026 maa- ja metsätalousyrittäjä **Liisa Ojantakanen**, Saarijärvi. HAMK 1999. Lähipiirissä.

29.2.2026 **Timo Kankaanpää**, Ilmajoki. SeAMK 2000. Perhepiirissä.

Heikki Ahvenjärvi

Valio Paulamäki

Eero Oikkonen

Taisto Korkea-joja

Leena Erkkilä-Ackman

Juha Jaakkola

Sirpa Laitinen

Olli-Pekka Köppä

Liisa Ojantakanen

MUISTOA KUNNIOITTAEN

Vilho Eskelinen

s. 9.12.1935 Vieremä
k. 14.4.2025 Suonenjoki
Hyvinkää 1963

Aarne Asikainen

s. 15.9.1941 Muuruvesi
k. 21.5.2025 Kuopio
Hyvinkää 1968

Kari Keskitalo

s. 30.5.1945
k. 17.6.2025 Turku
HSL 1971

Kalevi Puustinen

s. 5.3.1939 Kiihtelysvaara
k. 18.6.2025 Joensuu
Mustiala 1966

Kauko Sihto

s. 15.5.1935 Ilmajoki
k. 19.6.2025 Kuortane
Mustiala 1960

Jukka Syrjälä

s. 6.3.1941 Tammela
k. 18.7.2025 Pori
Mustiala 1966

Martti Majuri

s. 9.7.1948 Pälkäne
k. 21.7.2025 Pälkäne
Mustiala 1972

Voitto Toivonen

s. 6.1.1943 Virrat
k. 31.7.2025 Virrat
Mustiala 1969

Ilmo Poukka

s. 19.8.1949 Vesilahti
k. 11.9.2025 Ylöjärvi
Hyvinkää 1973

Jukka Orava

s. 2.11.1963 Lappajärvi
k. 17.9.2025 Lappajärvi
Seamk 1999

Martti Nurmela

s. 18.2.1939 Isokyrö
k. 20.9.2025 Alajärvi
Hyvinkää 1964

Heikki Suni

s. 30.9.1929 Antrea
k. 22.9.2025 Köyliö
Mustiala 1954

Esko Linna

s. 28.11.1926 Helsinki
k. 26.9.2025 Lahti
Hyvinkää 1949

Metsäammattilainen, **Metsätestamentilla**® asiakastila säilyy talouskäytössä ja hoidossasi

Mikäli metsänomistajalla ei ole työelleen jatkajaa, hän voi lahjoittaa metsäomaisuutensa tai osan siitä metsäalan hyväksi. Metsätila säilyy suomalaisessa omistuksessa ja talousmetsänä. Lahjoitus voi tapahtua jo metsänomistajan elinaikana tai sen jälkeen testamenttina. Metsämiesten Säätiö jatkaa metsätilan hoitoa ja puukauppoja nykyisen kumppanin kanssa. Metsätalouden tuotto käytetään lyhentämättömänä metsäalan hyväksi lahjoittajan korvamerkitsemään asiaan.

www.mmsaatio/lahjoita

METSÄMIESTEN SÄÄTIÖ
ihminen ja metsä

Savottajätkien perintö tuottaa hyötyä

Talvisodan päätyttyä keväällä 1940 havaittiin, että kansanhuollon ostokorteilla saatava energiamäärä ei riitä savottajätkien raskaassa työssä. Ongelmaan tartuttiin nopeasti ja perustettiin Metsätyömaiden Muonitustoimisto, joka välitti savotoille ruokatarpeita. Savottajätkä sai ostaa lisäravinnoksi peruselintarvikkeita: lihaa, margariinia, sokeria sekä kahvinkorviketta.

Sodan jälkeen yhteiskunnallinen tilanne rauhoittui ja ruoan saanti helpottui. Näin Metsätyömaiden muonitustoimistoa ei enää tarvittu. Koska Muonitustoimisto ei ollut valtion organisaatio,

päättivät hallituksessa olleet työntekijöiden ja työnantajien edustajat, että nykyrahassa noin miljoonan euron ylijäämää hallinnoimaan perustetaan yleishyödyllinen säätiö. 18.11.1948 aloitti toimintansa Metsämiesten Säätiö. Sen tehtävä oli ja on edelleen metsäalan kehittäminen ja metsäalalla työskentelevien hyvinvoinnin edistäminen. Tätä tehtävää Säätiö toteuttaa omista sijoitustuotoista ja lahjoitusvaroista rahoitettuin apurahoin ja stipendein. Kunnioitamme syntyhistoriaamme nimellämme ja tasa-arvoisella toiminnallamme.